

T.C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİNEMA-TV ANASANAT DALI
SİNEMA-TV SANAT DALI

FLORANSA SEVGİLİM

(Kısa Film)

Sanatta Yeterlik Tez Raporu

Tezi Hazırlayan:

Nilüfar MOAYERİ

İSTANBUL, 2016

T.C.
BEYKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SİNEMA-TV ANASANAT DALI
SİNEMA-TV SANAT DALI

FLORANSA SEVGİLİM

(Kısa Film)

Sanatta Yeterlik Tez Raporu

Tezi Hazırlayan:

Nilüfar MOAYERİ

Öğrenci No:

130722010

Danışman:

Prof. Dr. Gülseren YÜCEL

İSTANBUL, 2016

YEMİN METNİ

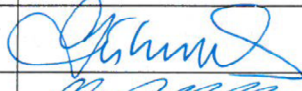
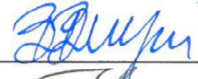
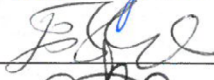
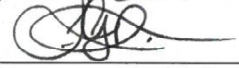
Sanatta Yeterlik Tezi olarak sunduğum “FLORANSA SEVGİLİM” başlıklı bu çalışmanın, bilimsel ahlak ve geleneklere uygun şekilde tarafımdan yazıldığını, “Akademik Etik İlkeleri”ne bağlı kalarak, hiç kimseden yardım almadan, bizzat kendimin hazırladığına ant içerim. 07.06.2016

Nilüfar MOAYERİ

TEZ ONAYI

Beykent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanatta Yeterlik Programı öğrencisi 130722010 no'lu Nilufar MOAYERİ'nin hazırladığı "Floransa Sevgilim" konulu SANATTA YETERLİK TEZİ ile ilgili TEZ SAVUNMA SINAVI Lisansüstü Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin ilgili maddesi uyarınca 07/06/2016 günü saat 15:00'de yapılmış, sorulan sorulara alınan cevaplar sonucunda adayın tezinin **KABULU**'ne OYBİRLİĞİ/OYÇOKLUĞUYLA karar verilmiştir.

JÜRİ ÜYESİ	KANAATİ	İMZA
Prof. Dr. Gülseren YÜCEL (Danışman) (Beykent Üniversitesi)	BAŞARILI	
Prof. Dr. Oğuz MAKAL (Üye) (Beykent Üniversitesi)	BAŞARILI	
Prof. Burak BUYAN (Üye) (Beykent Üniversitesi)	BAŞARILI	
Prof. Dr. Esra BİRYILDIZ (Üye) (Marmara Üniversitesi)	BAŞARILI	
Doç. Sefa ÇELİKSAP (Üye) (Aydın Üniversitesi)	BAŞARILI	

Adı ve Soyadı : Nilüfar MOAYERİ
Danışmanı : Prof. Dr. Gülseren YÜCEL
Türü ve Tarihi : Sanatta Yeterlik, 2016
Alanı : Sinema-TV
Anahtar Kelimeler : Resim, Rönesans, Floransa, Leonardo da Vinci.

ÖZ

“FLORANSA SEVGİLİM” (KISA FİLM)

"Floransa Sevgilim" adlı kısa filmde, Anadolu'da büyümüş, sanat tutkunu saf bir genç olan İsmail'in yıllardır hayalini kurduğu Floransa'ya gitme olanağına kavuştuğunda yaşadıkları anlatılmaktadır. Floransa'nın görenleri büyüleyen tarihi dokusu, birbirine benzeyen sokakları, sanat eserleri ile dolu meydanları İsmail'in başını döndürmüştür ve kaybolur. Arkadaşlarını aramak için koştuğu sokaklarda hayaller ve gerçekler birbirine karışır, Leonardo Da Vinci sandığı bir adamın peşine düşer... Filmde Floransa'nın tarihi mekanları kullanılmış, Rönesans döneminin önemli sanat yapıtları filmin doğal dekoru olarak hikayede yer almıştır.

Adı ve Soyadı : **Nilüfar MOAYERİ**
Danışmanı : **Prof. Dr. Gülseren YÜCEL**
Degree and Date : Proficiency in Art, 2016
Major : Film-Television
Key Words : Painting, Renaissance, Florence, Leonardo da Vinci.

ABSTRACT

“FLORANSA SEVGİLİM”

(SHORT FILM)

“Florence, My Love” is about a naive young man named Ismail, who grew up in Anatolia, dreamt of seeing Florence all his life, and sequence of events leading one to another when he had the opportunity to visit Florence. The fascinating historical view, mirror image streets, the squares filled with historical artifacts of Florence bewilders Ismail. Consequently, he gets lost. While he’s rushing through the streets to find his friends, he bumps into a man who’s a look-a-like of Leonardo da Vinci... Historical places and artworks of Renaissance form the natural setting of the movie.

İÇİNDEKİLER

ÖZET

ABSTRACT

RESİM LİSTESİI

AMAÇIV

YÖNTEM..... V

KAPSAM VI

GİRİŞ 1

BİRİNCİ BÖLÜM

FLORANSA VE SANAT

1. FLORANSA TARİHİ	2
1.1. Floransa'nın Kuruluşu ve Roma İmparatorluğu Dönemi	2
1.2. Bizans İmparatorluğu ve Lombard İstilasları.....	4
1.3. Frenklerin Hakimiyeti	5
1.4. Erken Orta Çağ.....	5
1.5. Komünler Dönemi.....	7
1.6. On Üçüncü Yüzyılda Floransa.....	9
1.7. Guelfolar ve Gibellinolar Arasındaki Çekişmeler	10
1.8. On Dördüncü Yüzyıldan Rönesans'a Floransa.....	11

İKİNCİ BÖLÜM

RÖNESANS VE FLORANSA

2. RÖNESANS	13
2.1. On Beşinci Yüzyılda Floransa ve Rönesans.....	14
2.2. Anatomi Çalışmaları, Kontrapost, Perspektifin Yeniden İcadı	16
2.3. Leonardo da Vinci.....	20
2.3.1. The Annunciation	23
2.3.2. The Annunciation'ın Proje İçin Önemi	24
2.4. Buonarroti Michelangelo.....	25
2.4.1. Davut Heykeli.....	26
2.4.2. Davut Heykeli'nin Proje İçin Önemi.....	27
2.5. Bartolomeo Ammannati	28
2.5.1. Neptün Çeşmesi.....	28
2.5.2. Neptün Çeşmesi'nin Proje İçin Önemi	29

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

“FLORANSA SEVGİLİM” FİLMİNE İLİŞKİN

3. “FLORANSA SEVGİLİM” KISA FİLM	30
3.1. Sinopsis.....	30
3.2. Treatman.....	31
3.3. Senaryo.....	36
3.4. Çekim Senaryosu.....	54
3.5. Storyboard	74
3.6. Karakterler	81
3.6.1. İsmail.....	81
3.6.2. Selin.....	82
3.6.3. Adam (Leonardo).....	82
3.6.4. Aşkın	82
3.7. Mekanlar.....	83
3.7.1. Piazza della Signoria.....	83
3.7.2. Duomo Katedrali	84
3.7.3. Piazza della Repubblica	84
3.7.4. Ponte Vecchio	85
3.7.5. Santa Croce Katedrali.....	85
3.7.6. Palazzo Pitti.....	86
3.8. Çekim Ekibi	87
3.9. Ekipman.....	87
3.10.Bütçe.....	88
SONUÇ.....	90
KAYNAKÇA	93
ÖZGEÇMİŞ.....	96
EKLER	

EK – 1 Mekan Fotoğrafları

EK – 2 Kostüm Fotoğrafları

EK – 3 İstanbul Prova Çekim Kamera Arkası Fotoğrafları

EK – 4 Kamera Arkası Fotoğrafları

RESİM LİSTESİ

Resim 1: İtalya Tarihi Yollar Haritası

Resim 2: 13.yy.'da Floransa

Resim 3: 14.yy.'da Floransa

Resim 4: Ambrogio Lorenzetti – İyi ve Kötü Yönetimin Alegorisi (Detay)

Resim 5: 15.yy.'da Floransa

Resim 6: Donatello – Davut Heykeli

Resim 7: Adam and Eve from the Escorial Beatus

Resim 8: Leonardo da Vinci'nin eskiz defterinden örnekler

Resim 9: Michelangelo – Davut Heykeli

Resim 10: Leonardo da Vinci otoportre

Resim 11: Leonardo da Vinci'nin anatomik çizimleri

Resim 12: Leonardo da Vinci'nin helikopter tasarımı

Resim 13: Leonardo da Vinci – The Annunciation

Resim 14: Buonarroti Michelangelo

Resim 15: Michelangelo – Davut Heykeli (Detay)

Resim 16: Bartolomeo Ammannati – Neptün Çeşmesi

Resim 17: Nilüfar Moayeri

Resim 18: Kostüm Fotoğrafları

Resim 19: Pera Sanat Galerisi

Resim 20: Piazza della Signoria

Resim 21: Floransa Katedrali

Resim 22: Piazza della Repubblica

Resim 23: Ponte Vecchio

Resim 24: Santa Croce

Resim 25: Palazzo Pitti

Resim 26: Prova Çekimi Kamera Arkası Fotoğrafları

Resim 27: Pera Galeri Önü

Resim 28: Pera Galeri Antre

Resim 29: Pera Galeri Genel Plan

Resim 30: Pera Galeri Genel Plan – 2

Resim 31: Pera Galeri İsmail Yakınlar

Resim 32: Pera Galeri İsmail Yakınlar – 2

Resim 33: Pera Galeri Selin Yakınlar

Resim 34: Pera Galeri Selin Yakınlar – 2

Resim 35: Floransa Leonardo ve İsmail Çarpışma

Resim 36: Floransa Leonardo da Vinci ve Nilüfar Maoyeri

Resim 37: Leonardo ve İsmail Karşılaşma Sahnesi Sokak

Resim 38: Floransa Leonardo ve İsmail Karşılaşma

Resim 39: Floransa - Pizza Yiyen Leonardo ile Çarpışma

Resim 40: Floransa - Leonardo da Vinci Detayları

Resim 41: Floransa - Final Sahnesi Hazırlıkları

Resim 42: Floransa - Neptün Çeşmesi

Resim 43: Floransa Piazza della Signoria – Davut Heykeli

Resim 44: Floransa Piazza della Signoria – Para Toplayan Leonardo

Resim 45: Floransa Floransa – Piazza della Signoria’da Rehber

Resim 46: Floransa Piazza della Signoria – Rehberin Öğrencileri Gezdirmesi

Resim 47: Floransa – İlk Karşılaşma

Resim 48: Floransa Palazzo Pitti – Nilüfer Moayeri ve Leonardo

Resim 49: Floransa Palazzo Pitti – İsmail, Rehber ve Leonardo

Resim 50: Floransa Palazzo Pitti – İsmail Yakın Plan

Resim 51: Floransa Palazzo Pitti – İsmail Leonardo’nun Önünde Diz

Çöküyor

Resim 52: Floransa Palazzo Pitti – Final Karşılaşma

Resim 53: Floransa Floransa Piazza della Signoria - Leonardo da Vinci Detay

Resim 54: Floransa Neptün Çeşmesi – Çeşme’nin Yapılışını Anlatan İsmail

Resim 55: Floransa Santa Croce Merdivenleri – Tarihi Bilgi Veren Rehber

Resim 56: Floransa Santa Croce Merdivenleri – Tarihi Bilgi Veren Rehber 2

Resim 57: Floransa Katedrali – İsmail’in Sanat Eserlerine Bakarken Yaşadığı
Dalgınlık

Resim 58: Floransa Tren Garı – Floransa’ya Geliş

Resim 59: Floransa Neptün Çeşmesi – İsmail Kaybolması

AMAÇ

Yaptığım resim çalışmaları yanında verdiğim 16 yıllık eğitim sürecinde her yılın Haziran veya Temmuz ayında 30 günlük bir süreyi öğrencilerimle birlikte Floransa'da geçirdim ve kentle olan bağlarım güçlendi. Bu süre içinde de başımdan bir sürü ilginç olay geçti.

Floransa'nın yapısı, Dante, Leonardo, Boticelli gibi orada yaşamış sanatçıların bıraktığı izler, Floransa'yı her gördüğünüzde size sanki bir film setindeymişsiniz hissini yaratır. Floransa'da yaşanmış gerçek bir hikayeden yola çıkan bu kısa filmde Rönesans'ın kalbi sayılan bu kentin tarih ve sanat dolu atmosferi, sokakları, meydanları, heykelleri doğal bir dekor olarak kullanılmış, Floransa'nın görkeminin sinemanın anlatım dilinin olanakları ile birleştirilerek anlatılması amaçlanmıştır.

YÖNTEM

Senaryo oluşturma aşamasında öncelikli olarak yapılan çalışma, elimizdeki yaşanmış hikayeyle Rönesans Floransa'sı arasındaki bağlantıların ortaya çıkarılmasına yönelik olmuştur. Bu noktada Floransa Tarihi 15.yy.'a kadar incelendi, Rönesans'ın Floransa'da filizlenmesinin sebepleri araştırıldı.

Senaryonun başkarakterinin kişilik özellikleri, Rönesans Floransa'sının en önemli kişisi sayılabilecek Leonardo da Vinci'nin de tarihsel ve sanatsal kişiliğinin önemi saptandığında yazım aşamasına geçildi.

Sanatı, Rönesans'ı ve insanı ortak paydada buluşturan motiflerin dilini kullanarak; hayalle gerçeğin birbirine karıştığı, kişisel zaafların ve uyanışların birbiriyle karışlaştığı bir yapı oluşturuldu.

Ayrıca, filmin ana öyküsünün geçtiği Floransa'nın ruhunu daha iyi anlayabilmek adına, başka gözlerin neler gördüğünü deneyimlemek için Floransa'nın konu edildiği ya da mekan olarak seçildiği, James Ivory'nin "The Room with a View (Manzaralı Oda)", Mario Monicelli'nin "Amici Mie", Franco Zeffirelli'nin "Tea with Mussolini" gibi yapıtlarındaki sahne seçimleri film öncesinde araştırma konusu olarak kullanıldı.

Çekimlerin büyük bir kısmı Floransa'da yapılacağı için sahnelerin küçük örnekleri öncelikle İstanbul'da prova edildi.

KAPSAM

Floransa'nın tarihi dokusu, Rönesans'ın bir toplumsal hareket olması yanında, kişinin kendi yaşantısında da bu hareketi başka yollarla da olsa deneyimleyebileceği ve hayal gücünün bu noktadaki önemi vurgulanmak istendiğinden öncelik olarak Floransa Tarihi ve tarihi kişilikler ele alınmıştır.

GİRİŞ

Lumiere kardeşlerin treni salona girdiğinde insanlar ayaklanıp kaçmaya başladı. Muybridge'in koşan atını görenler hayretler içinde kaldı. Augustin Le Prince'in çay evinden görüntüleri bir odanın perdesine yansıdığına artık geri dönülmez bir hayalin içinde kayboluyordu insanlık. 1985 yılında Woody Allen'in Kahire'nin Mor Gülü'nde perdeden dışarı çıkana kadar, insan o perdenin içindeki hayatı hep merak etti. Çünkü ne oluyorsa o perdenin arkasındaki dekorda oluyordu. Her gün yürüdüğünüz sıradan yollar, sıradan kaldırım taşları bir insanın evi ya da bir savaşın merkezine dönüşüyor. Sinema dekorunu çoğunlukla hayattan alıyor. Özel kurulmuş setler gerektiren bazı türler dışında sinemanın dekoru yaşadığımız dünyanın, kentlerin ta kendisidir.

Sinema tarihi boyunca filmlerde yer alan şehirleri, hatta filmlerin meşhur ettiği kentleri görürüz. Bugün doğduğu kasabadan hiç çıkmamış bir insan bile eğer birazcık sinema izleme şansı bulduysa New York'u, Paris'i, Roma'yı, Londra'yı bir fotoğraftan bile tanıyacak hale gelmiştir. Kentler bir oyuncu gibi, bir karakter gibi yer alır filmlerde. Paris ya da Roma'da geçen bir filmin büyük ihtimalle bir aşk filmi olacağını bilirsiniz ya da Berlin'de geçen bir filmde tarihi bir şeyler bulacağınızı. Floransa da buna verilebilecek güzel örneklerden biridir.

Floransa'nın iyi korunmuş tarihi dokusunun sunduğu Rönesans havası tarih boyunca filmlere konu olmuştur. Brian de Palma'nın 1976 yılında çektiği "Obsession" adlı filmde, James Ivory'nin 1986 tarihli "A Room with a View"inde, Zeffirelli'nin 1999 yapımı "Tea with Mussolini"sinde Floransa'yı da sanki başlı başına bir karaktermiş gibi izleriz perdede.

"Floransa Sevgilim"de ise kent bir tanrı gibi avcunun içine alır başkarakter İsmail'i. Hayalleri onun (Floransa'nın) izin verdiği ölçüde gerçek olacak ya da yıkılacaktır. Avrupa'nın ortasında bozulmadan ayakta kalmayı başarmış bu Rönesans kenti filmde başrolüdür.

BİRİNCİ BÖLÜM

FLORANSA VE SANAT

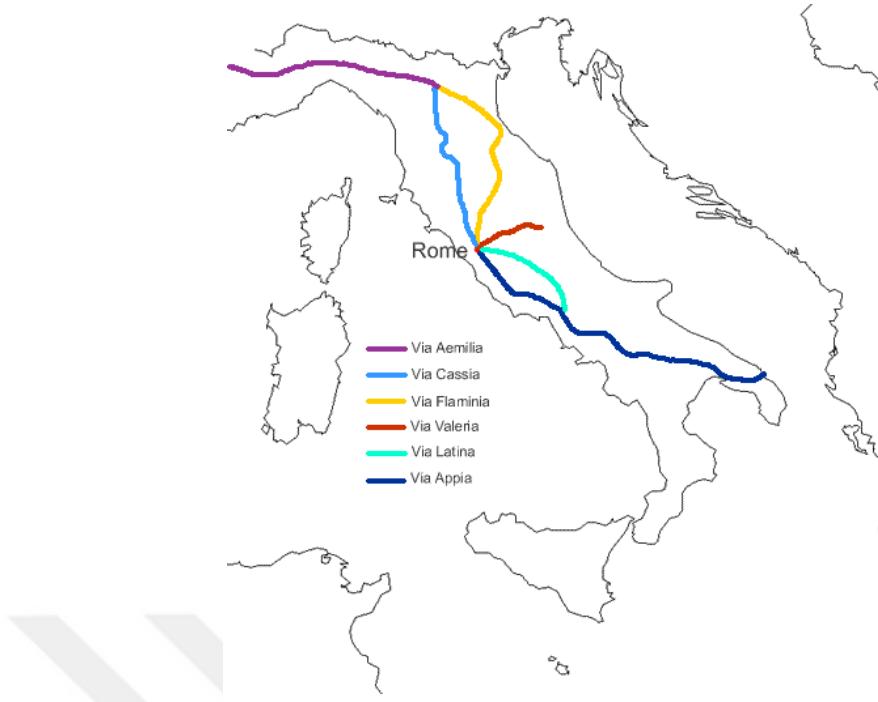
1. FLORANSA TARİHİ

1.1. Floransa'nın Kuruluşu ve Roma İmparatorluğu Dönemi

Tarih öncesi çağlarda sular altında olduğu bilinen bir bölge üstüne kurulmuş Floransa'daki yerleşim çok eski tarihlere dayanıyor. Kentin tarihöncesi döneme ait yapısı ve sosyal yaşantısına dair bilgiler kesinlik taşımasa da Floransa'nın şimdiki yerleşim bölgesinde bulunan sular çekildikten sonra, yaklaşık M.Ö. 7. ve 6. Yüzyıllarda Etrüskler bu bölgeyi keşfetmiştir.

Etrüskler, Arno Nehri'nin iki yakasının birbirine en çok yaklaştığı yerden, şimdiki Ponte Vecchio'nun çok yakınlarında bir noktadan geçerek, şu an var olan şehrin yaklaşık 6 kilometre ötesindeki bir tepeye kentlerini kurdular. (Stoddart, S.K.F., 2009, s.120) Fiesole adıyla bilinen bu tepe Floransa'nın tarihte bilinen ilk yerleşim yeridir. Günümüzde de Fiesole kenti Etrüsklerin izini hala taşımaktadır. Floransa'nın Fiesole'den daha genç olduğunun kanıtı ise Fiesole'deki günümüzde arkeoloji müzesi olarak kullanılan, İsa'dan önceki zamanlardan kalma yarı Roma, yarı Etrüsk yıkıntılardır. (Jones, 2012, s.111) Başka işaretler Demir Çağı'nda ve Etrüskler döneminde şimdiki Floransa sokaklarının ve evlerinin bulunduğu bölgelerde bir köy olduğunu gösterse de şehrin asıl kuruluşu Roma İmparatorluğu dönemindedir. Roma İmparatorluğu'ndan önceki bilgiler kesinlik taşımazken, Roma İmparatorluğu'nun tarihinde Floransa açıkça var olmaktadır. Şehrin en eski bölgelerindeki kentleşme yapısı Roma İmparatorluğunun Floransa'daki varlığının açık bir kanıtıdır.

Komutanlığı kadar yöneticiliğiyle de tarihte önemli bir yere sahip olan Julius Caesar, Kuzey-Güney doğrultusunda bir geçiş bölgesi olan, daha sonra Via Flaminia ve Via Cassia adıyla anılacak yolların kurulmasında önemli yeri olan, Arno Nehri'nin verimli bir vadisinde bulunan toprakları emekli askerlerinin idaresine bırakır. Romalı emekli askerler bu topraklar üzerine Florentia adında bir kent kurarlar. Adını Tanrıça Flora adına düzenlenen ve altı gün süren Ludi Florae fesivalinden aldığı düşünülen Floransa'nın kurucusu askerler, ilk yerleşimlerini Via Cassia üzerinde, Arno ve Mugnone nehirlerinin buluşma noktasında, güvenlik olarak en doğru yere kurarlar.

Resim 1: İtalya Tarihi Yollar Haritası

Yaklaşık 1800 metre uzunluğunda duvarlarla çevrili, dikdörtgen bir alan içine kurulan Floransa evleri, diğer bütün Roma kentleri gibi birbirini dikine kesen iki ana caddenin etrafında toplanır. Bu iki ana cadde şehrin girişindeki kuleli kapılara çıkar. Bugün Corso, Speziali ve Strozzi sokaklarının oluşturduğu çizgi birincil ana caddeyi, onu kesen Piazza San Giovanni, Roma ve Calimala sokaklarının oluşturduğu çizgi de ikincil ana caddeyi belirler. Bu caddelerin kesişim noktası da günümüzde de Floransa'nın merkezi sayılan Piazza della Repubblica'dır. (Lonely Planet, b.t.) Tarih içinde küçük değişiklikler gösterse de şehrin bu ilk kuruluş biçimi günümüze dek korunmuştur. Günümüzde şehrin ortasından geçen Arno Nehri o yıllarda şehrin duvarları dışında kalıyordu. Bugün Ponte Vecchio adındaki, kentin en önemli köprüsünün bulunduğu yerin çok yakınlarında, yaklaşık M.Ö. 1. Yüzyılda bir köprü inşa edilmişti. Romalılar, askeri ve kent yaşamı oluşturma konusundaki becerikliliğiyle, Güney bölgelerle olan bağlantısını bu şekilde ellerinde tutmayı başarmıştı. Bu stratejik hamleler sayesinde kent kısa sürede güçlenmiş, Orta İtalya'nın Etruria adındaki bölgesinin en gözde kenti olmuştur.

Bu küçük Romalı asker koloninin hızlı büyümesindeki en önemli etken, suyla toprağın İtalya çizmesindeki en önemli buluşma noktalarından birinde olması ve bu sayede ekonomik gücünün giderek artmasıydı. Floransa, kısa sürede doğudan gelen tüccarların, Pisa kentinden gelen denizcilerle buluşma noktası olmuştu.

1.2. Bizans İmparatorluğu ve Lombard İstilası

Got Kralı Radagaisus'un, Roma İmparatoru Stilicho'ya karşı yaptığı savaşta yenilmesine rağmen bitmeyen saldırıları, Gotlar ve Bizans İmparatorluğu arasında süren savaştan kaçanların göçleriyle Floransa, ticaretteki önemini yitirmiş gibi görünse de Roma ve Padania yolları arasındaki köprü konumu, kentin Gotlar ve Bizans İmparatorluğu arasında paylaşılamayan bir toprak parçası olmasını sağlıyordu. (Mitchell, 2014, s.368) Bu eski Roma kenti Floransa'nın duvarları ardına yeni bir duvar inşa etmelerine rağmen Gotların istilasını önlenemedi. Bu duvarlarla birlikte hemen hemen her Roma kentinde görülen banyolar ve bir tiyatro da inşa edilmişti. Kent saldırılara karşı ne kadar güçlendirilmeye çalışılsa da nüfusu git gide azalmış, neredeyse kenti kuran Romalı askeri birliklerin sayısı kadar kalmıştı.

6. yy.'da bir Alman toplumu olan Lombardlar İtalya'nın kuzey ve hatta merkez bölgelerini ele geçirdiğinde, Floransa da Lombard yönetimi altına geçmiş oldu. (Hibbert, 2004, s.25) Bu dönem belki de Floransa tarihinde en kötü adlandırılabilir dönem olmuştur. İtalya'nın Doğu bölgesini elinde bulunduran Bizans İmparatorluğu'nun oluşturduğu tehdit, Floransa'ya yıllarca sosyoekonomik çıkar sağlayan en önemli yolların değişmesine sebep oluyordu. Lombardlar Kuzey-Güney hattında Floransa yolunu değil, Floransa'nın batısında kalan bölgeleri tercih ediyordu. Yine aynı sebeplerden ötürü, Lombard Düklüğü başkent olarak Floransa'nın batısında yer alan Lucca'yı seçmişti.

“Lombardlar yönetimin yapısını değiştirmişti.” (Machiavelli, 1898, s.13) Lombardların egemenliği altında geçen süre boyunca Floransa'da birçok dini yapı inşa edildi. Bunun en büyük sebeplerinden biri de Lombard Kraliçesi Theodolinda'nın Roma kilisesine bağlanmasıdır. Bu yapılardan en önemlisi, günümüzde Santa Maria del Fiore Katedrali'nin hemen önünde yer alan San Giovanni vaftizhanesidir. İlk yapıldığında şekli ve boyutları daha farklı olsa da konum olarak aynı yerde bulunmaktadır.

1.3. Frenklerin Hakimiyeti

8. yy.'da Kutsal Roma İmparatorluğu'nun Frenk Kralı Charlemange Floransa'yı ziyaret ettiğinde San Miniato Kilisesi ve birçok yapının onarımı için büyük miktarda para bağışladı. 3 yüzyıl önce Batı Roma İmparatorluğu'nun yıkılmasından sonra, Charlemange Batı Avrupa'nın gördüğü ilk İtalya hükümdardı. Feodalitenin yükselmesiyle Batı Avrupa'yı yavaş yavaş krallığı altında topluyordu ve Floransa da çoktan Kutsal Roma İmparatorluğu yönetimine girmişti. Hatta Avrupa'daki ülkeleri kendi krallığı altında topladığı için ona "Avrupa'nın Babası" adı takılmıştı. (Staff, History.com, 2009) Bu sayede Floransa gittikçe yenileniyor ve ertelenen gelişmesine devam ediyordu. 9. yy.'da geçmişte Gotlar ve Bizanslar arasındaki savaşlarda yıkılmış olan, Arno Nehri üzerindeki köprü yerine yenisi yapıldı. Kentte yeni bir ruhban okulu açıldı. Şehir biraz daha genişletilerek üçüncü sıra şehir duvarlarıyla çevrelendi.

10. yy.'ın sonlarına gelindiğinde, şehir içinde arazi sahibi olan Toskana Kontesi Willa, ölen kocasının adına bir manastır bağışlayınca Floransa'nın albenisi gitgide artmaya başladı. Kontes Willa'nın kent yönetimi konusunda idareci bir kişiliğe sahip olan oğlu Hugo da geçmişte Lombard Düklüğü'nün başkenti olan Lucca'dan vazgeçerek yeni evini Floransa olarak seçti. Floransa yitirdiği cazibeyi kat kat geri kazanıyordu.

1.4. Erken Orta Çağ

11.yy.'ın ortalarına geldikçe, Floransa'nın önemi gittikçe daha da artmaya devam etti. Çünkü artık markiliğin merkezi Lucca değil Floransa olmuştu ve Floransa kilisenin reformlarına kararlı bir şekilde arka çıkıyordu. Floransalı bir şövalyenin oğlu olan San Giovanni Gualberto öncülüğünde din işlerinde laik girişimlere karşı çıkılıyor ve Papalığın, İmparatorluk güçleri karşısında bağımsızlığının önü açılıyordu. 1055 yılında Floransa, Papa 2. Victor'un önderliğinde, İmparator 3. Henry ve 120 piskoposun katılımıyla bir meclis oluşumuna ev sahipliği yaptı. Bu sayede kentin yenilenmesi gereken yapıları yenilendi, hatta bir kısmı baştan inşa edildi.

Bu dönemde yeniden inşa edilen San Giovanni Vaftizhanesi, Santa Felicita Kilisesi, San Pier Maggiore Kilisesi, San Remigio Kilisesi ve Santi Apostoli Kilisesi Floransa tarzı Romanesk yapılara verilebilecek en güzel örneklerdendir. Orantılı görünüşü rahatlıkla dışa vuran, sade geometrik çizgilerin oluşturduğu bu üslup, Floransa'daki figüratif sanatın en değerli örneği sayılabilecek San Giovanni Vaftizhanesini ortaya çıkarmış ve Floransa'nın bu mimari anlayışı, uzamın klasik duruşuyla, yapının güçten daha önemli olduğunu kanıtlamıştır.

1059 yılında, 2. Nicholas adıyla Papalığa seçilen Piskopos Gerard, kentin antik vaftizhanesini yeniden inşa ettirerek kutsamıştır. Binanın yapısı, sekizgen planı, üç girişi, yarı dairesel kubbesi ve sekiz parçaya ayrılan sivri kemerleriyle neredeyse bugünkü yapısına kavuşmuştur. Dışındaki mermer kaplama henüz yoksa bile, iç yapısı neredeyse birebir aynıdır. İki porfir kolon, Pisa kentinin Floransa'ya yardımları karşılığı verdiği bir hediyedir.

Kontes Beatrice'nin kızı Kontes Matilda, annesi ve kocasının ölümünden sonra Oskana'nın kalan tek kontesiydi. Hayatı boyunca San Giovanni Gualberto'nun reform düşüncelerinin arkasında durmuş, diğer reformistlere de yardımda bulunmuştur. Bu tavrı yüzünden kontesliği elinden alınca Floransa dışında bütün kentler kendisine sırt çevirmiştir. Floransa'nın bu duruşu pahalıya mal olmuş, kent 1082 yılında İmparatorluk askerleri tarafından kuşatılmıştır.

Kontes Matilda'nın Floransa'ya bu aşırı bağlı tutumu ve İmparator'dan uzaklaşmasıyla Floransa kenti de surlarını tekrardan güçlendirme gereği duydu. Bu dördüncü duvardan Dante de İlahi Komedyada bahseder: “la cerchia antica” (Alghieri, 2010, s.660), yani bu “eski çember” şehrin önceki duvarlarını da içine alırken, Kuzey'de vaftizhaneyi, Santa Reparata Katedralini ve Kontes'in evini de alarak, kent biraz daha genişlemiş, Güney'de Arno nehri kıyısı boyunca biraz daha uzayarak daha güvenli bir hal almıştır.

Bu dönemde kent, adını dört ana kapıdan alan dört bölüme ayrılıyordu. Doğu'da Porta San Piero, Kuzey'de Porta San Vescovo, Batı'da Porta San Pancrazio ve Doğu'da da Porta Santa Maria. Dünya üstündeki diğer ortaçağ şehirlerinden farklı olarak Floransa, sadece günümüze dek korunmasıyla değil, önemli yapılarının kente düzenli dağılımıyla da kendinden söz ettirir. Pazar alanları dışında büyük açık alanlara sahip değildir. Meydanlar genellikle önemli kiliselerin önlerindedir. Evler

genelde ahşap yapılıdır. En önemli binalar şüphesiz dini yapılardır: Vaftizhane ve Santa Raparata dışındaki önemli binalar genellikle şehrin duvarları dışında kalan, kapıların uzantısı olan yollara serpilmiştir.

1.5. Komünler Dönemi

Floransa halkı, Kontes Matilda'nın varlığıyla kendi komününü oluşturmuş, İmparatorluğun gücünü zayıflatmakta diğer komünleri de harekete geçirerek epey güç sahibi olmuştur. 1125 tarihinde, Roma'nın son Frank hükümdarı 5. Henry'nin ölümü üzerine Floransalılar en yakın rakipleri olan Fiesole kentine bir saldırı düzenlediler. Bu karşılaşma sonrasında iki kent de varlığını sürdürmeye devam etti. İki ayrı piskoposluk bölgesi olarak var olan bu iki kentten Fiosole, bir şehir olma vasfını yitirdi, Floransa'nın üstünlüğünü kabul etse de kendi komününü oluşturdu. Floransa'nın resmi olarak komünlüğünü ilan etmesi 1138 yılında Brocardus ve Selvorus adında iki konsülün Toskana şehirlerinin, İmparatorluk korkusuyla oluşturdukları bir birliğin toplantısında yapılmıştır. Ancak bir komünün politik anlamda yapısının netleşmesi 12.yy.'ın ortalarına denk gelir: 12 konsülün önderliğinde, iki ayda bir içlerinden iki tanesi başkanlık eder. Bu konsüllere, latince "iyi adamlar" anlamına gelen, 100-150 kişiden oluşan "boni homines" sınıfı eşlik eder. Zeminde ana parlamento bulunsa da, Santa Reparata Katedralinde bir yıl içinde dört kez toplanılırdı. (Machiavelli, 1898, 100)

Floransa komününün toplum yapısını dindar ve seküler insanların oluşturduğu üç baskın sosyal sınıf oluşturur: Soylular, tüccarlar ve ordunun bel kemiği, komünün savaş gücünü oluşturan atlı askerler. Soylular sınıfını uzun yıllardır o bölgede varlığını sürdüren aileler oluştururdu. Komüne bağlılık göstermeyen çevre soyluların toprakları da derhal ellerinden alınıp komüne dahil edilirdi. 12.yy.'da tüccarlar kentin büyümesinden sorumlu olmasına rağmen, soylular gücün çoğunu ellerinde bulundururdu. Yüzyılın ikinci yarısında, uzak ülkelerle ticaret yoğunlaşınca tüccarların gücü giderek arttı. Ticaret zorunlu dostu 'kredi' de sistemin içinde yerini bulunca kentin büyümesi eskisinden çok daha hızlı bir hal aldı. Bu sefer de ticaret mallarının Floransa'ya girişi ve çıkışı, hatta ticaret yollarında dolaşımı konusunda güvenliğin sağlanması adına kentin askeri güçleri çevre bölgelerde ve komünlerde gücünü iyice göstermeye başladı.

1155 yılından ölümüne kadar Kutsal Roma İmparatoru olan Frederick Barbarossa bir süre Floransa'yı kendi yönetimine dahil etmek istese de ölümünden hemen sonra kent kendi yönetimini geri aldı. Sınırlarını Güney Toskana'ya kadar genişleten Siena'yla rekabet, 12.yy'da Batı'nın en zengin liman şehri Pisa'yla olan ilişkilerin ilerlemesi şehrin nüfusunun artık duvarlarının ötesine taşmasına sebep oluyordu.

1172 yılında Floransa Komünü kentin sınırlarını genişleterek yeniden belirleme kararı aldı. İki yıl içinde kentin duvarları daha geniş bir alanı kapsayacak şekilde genişletildi ve artık Floransa eskisinden üç kat daha büyük bir kente dönüştü. Şehrin duvarları artık Arno nehrinin kıyısından başlıyordu ve genişleyen alandaki sokakların doğrultuları artık 45 derece kadar kuzey doğu yönünde dönmüştü. Roma kolonilerinin kurduğu bu kent, yaklaşık bin yıl sonra, en büyük değişimini yaşıyordu. Köprü yenilenmiş, şimdiki Ponte Vecchio'nun durduğu aynı noktaya yapılmış, fakat yolu henüz Ponte Vecchio kadar geniş değildi.

12.yy.'da şehir yapısında dikkati çeken en büyük değişim kulelerdi. 35'ten fazla kule vardı fakat bunların yerleşiminde mantıksal bir anlam bulunmuyordu. Saldırı ve savunma gücü sağlamaktan başka amaçları bulunmayan bu kuleler, daha çok sahiplerine tehlike anında sığınabilecekleri, bitişik binalara kaçabilecekleri geçitler sunuyordu. Kulelerin penceresiz dış duvarları yola, kapılar ve pencereler bulunan yüzleri de avlulara bakıyordu. (Dobson, 2014, s.11) 13. ve 14. yy.'larda bu kulelerin çoğu bir dizi tadilattan geçerek yaşam mekanlarına dönüştürülmüştür. Via delle Oche'deki Visdomini kulesi, Borgo Santi Apostoli'deki Baldovinetti kulesi bunlara verilebilecek bazı örneklerdir. 12.yy.'da bu kuleler her ne kadar askeri amaçla kullanılsa da kule sahibi ailelerin çoğalmasıyla bir "Kule Sosyetesı" oluştu. Bu soylu aileler şehrin bir kısmında epey söz sahibi oluyordu.

Şehrin genişlemesiyle bir sürü küçük büyük kilise de sokaklarda yerini aldı. İki yüzyıl içinde Floransa'daki kilise sayısı üçe katlandı. 13.yy'a girerken, kentte yaklaşık 48 kilise vardı.

1.6. On Üçüncü Yüzyılda Floransa

Duvarların böylesine hızlı genişlemesi, Floransa'da refahın hüküm sürdüğüünün bir işareti olarak okunabilir. Kent kısa süre içinde Toskana'nın merkezi haline gelmiştir. Kırsal kesimden aldığı göçlerle nüfusu 30,000'e yaklaşmış, giderek de artmayı sürdürmektedir. Kırsal kesimin yoğun göçüyle beraber Floransa'da gücü elinde bulunduran soyluların ve onun dışında kalan sıradan halkın arasında yeni bir orta sınıf oluşmaya başladı. 1193 yılında, komün yönetiminden dışlanmış ve İmparator yanlısı olduğu bilinen Uberti ailesi yönetimi eline geçirdi. 6. Henry'nin 1197'de ölmesiyle eski yönetime dönülse de artık sistemde değişiklikler olmuştu. Zanaatkarları temsil eden bir grup parlamento içine girmiş, orta sınıf artık kural koyucu soylu sınıf karşısında güç sahibi olmuştu.

Resim 2: 13.yy. 'da Floransa

Kentin ekonomisi gelişirken kentte tekrar barış havası esmeye başladı. Tüccarlar kendi loncalarını kurarak ticaretteki çaplarını genişlettiler. Yüzyılın ikinci yarısına girerken, Floransa uluslararası bir ekonomik merkeze dönüşüyordu. Lonca gitgide büyüyor, dolayısıyla göç oranı da yükseliyordu. Şehrin ihtiyaçlarını karşılamak için Arno Nehri üzerine ikinci, üçüncü hatta dördüncü bir köprü inşa edildi. Yapılan köprülerden Ponte alle Grazie dışındakiler 1333 yılındaki büyük sel felaketinde yıkıldı. Kennett Barlett, İtalyan Rönesans Uygarlığı adlı kitabında, bu sel felaketinde suyun bütün sokaklara dolduğunu, hatta günümüzde Floransa Vaftizhanesi'nin duvarlarında sel sırasında yükselen izinin durduğunu anlatır. (Bartlett, 2011, s.39) Fakat köprüler kısa sürede, Orta Çağ'daki yapısına uygun haliyle, üstlerinde küçük dükkanlarla yeniden inşa edildi.

Floransa'nın nüfus yoğunluğu, halkının yoğun dindar yapısı, 13.yy'ın dini hareketlenmesiyle beraber, ruhban sınıfının dikkatini çekmeye başlamıştı. Bundan böyle bu Orta Çağ kentinin şekillenmesinde dinin rolü epey büyük olacaktı. Kentin belli merkezlerinde Fransisken, Dominikan, Agustinus, Karmelit rahipler insan topluluklarıyla kaynaşıyor, toplumun sosyal yaşantısını belirleyici bir hal alıyordu.

Floransa mimarisi, din etkisiyle çağ değiştiriyordu. Kuruluşundan 13.yy.'a, komünlerin oluşması ve ilk kiliselerin inşa edilmesine kadar geçen sürede daha çok Fransisken etki gösteren ortalama ölçekli kilise yapıları, 13.yy.'da din adamlarının itibar kazanması ve toplum üzerinde etkisini artırmasıyla büyümeye ve yükselmeye başlamıştı. Bu hareket, Fransisken ve Dominikan mimari tarihinin ikinci dönemi sayılabilir. 1221 yılında inşa edilen küçük Dominikan Kilisesi Santa Maria delle Vigne iki kez tadilattan geçerek 1278 yılında büyütülmüştür. "Kutsal Haç" anlamına gelen, kentin ilk Fransisken kilisesi "Santa Croce" 13. Yy.'da inşa edilmiştir. (The Florence Art Guide, b.t.) Aynı şekilde, 1295 yılında, yüzyılın sonuna gelindiğinde yenilenerek büyütülmüştür. Agustinus kilisesi olan Santo Spirito, Karmelit kilisesi olan Santa Maria del Carmine kiliseleri de aynı gelişmeleri bir bir yaşamıştır. Kiliseler halk için, yine halk tarafından yapılıyordu ve dolayısıyla işlevli olabilmesi için, olabildiğince büyük ve iyi aydınlatılmış geniş duvarları olmalıydı. Ayrıca dini binalardaki bu değişimin en önemli gereklerinden biri de dinin artık politika ve kültür alanında varlığını genişletmesiyle birlikte daha çok çalışma ve toplanma odaları içeren binalara gereksinim duymasıydı.

Daha önceki zamanlarda Gotik mimari yalnızca diğer binalarda görülürken, Santa Maria del Fiore, Santa Maria Novella ve Santa Croce ile birlikte Floransa'da artık Gotik dini yapıların en önemli örneklerini görmüş oluyoruz. (McCarthy, 2006, s.39) Bu yüzyılda inşa edilen manastır yapılarında da Floransa mimarisinin geleneği olan iki renkli süsleme ve klasik üslup yerini yavaş yavaş buluyor.

1.7. Guelfolar ve Ghibellinolar Arasındaki Çekişmeler

Soylu aileler arasındaki çekişmeler tarihin her döneminde var olmuştur. Fakat Guelfo ve Gibellino aileleri arasındaki mücadele gittikçe büyüyerek İtalya geneline yayılmıştır. İki aile arasındaki bu çekişme Dante'nin İlahi Komediya'sına dahi konu olmuştur. İlahi Komediya'nın Cehennem bölümünde Guelfo ailesinin bir ferdi olan

Mosca dei Lamberdi'nin, aileler arasındaki parçalanmanın sorumlusu olduğu söylenir: “Mosca’yı da unutma” dedi, ‘Eden bulur, diyen benim ne yazık ki, bu sözlerim Toscana’ya kötülük tohumları serpti” (Alghieri, 2010, s.236) Bu kargaşa içinde büyüyen orta sınıf, soyluların elindeki gücü azaltmaya çalışırken bir yandan Guelfolar kilise yanlısı bir tutum sergiliyor, Krallık ise Ghibellinoları destekliyordu. Papa IX. Gregor ölünce Guelfoların gücü azalmış, Ghibellinolar otorite sahibi olmuştur. Bir yandan papalığa karşı ayaklanmalar, bir yandan II. Fredrich’in oğlunu Floransa’ya kral vekili olarak ataması ortalığı iyice karıştırmış, iç savaşlar ve çekişmeler doruk noktasına varmış, bütün bu karmaşadan yine Ghibellinolar zaferle ayrılınca da Guelfoların lideri sürgüne gönderilmiştir.

Ghibellinoların yönetim konusunda yaşadıkları zorluklardan faydalanan loncalar, halk bölükleri adıyla gruplar kurmuştur. (Cohn, 2013, s.8) Şehir yönetimi ikiye bölünmüş, bir tarafın başında halk komutanı, diğerinde de komün yönetimi söz sahibiydi. Bu dönemde kent, şehir duvarları ardına hapsolmuş bir şehirden öteye geçmiş, duvarların dışına yayılan, açık alanlara sahip bir ticari merkeze dönüşmüştü. Gösterişli yapılar ve kuleler sadece güçlü ailelerin malı değil, daha çok toplumsal yapılara dönüşmüştü. Şehir yeniden planlandı ve ilk halinin beş katı genişlikte bir alana yayıldı. Artık nüfus 90,000’i aşmış, 13.yy.’ın sonunda Floransa, Batının en önemli ticaret şehri olmuştu. Kentin görünüşü de zenginleşen orta sınıf tüccarların gösterişli binalarıyla yeniden şekilleniyordu.

1.8. On Dördüncü Yüzyıldan Rönesans’a Floransa

13.yy.’dan 14.yy.’a geçerken ortaya çıkan en belirgin sorunlardan biri orta ve alt-orta sınıf ile zengin tüccar sınıfı arasındaki farklılıktır. Zengin tüccar sınıfını genelde loncaların ileri gelenleri, yani yönetimde gücü olan bir topluluk oluşturuyordu. Alt-orta sınıf her ne kadar yönetim gücünün sınırlarının genişletilmesi ve kendi sınıflarının da buna dahil edilmesi için uğraş verse de 14.yy. Floransa için bir sonuçsuz politik içsel çekişmeler yüzyılı olmaktan başka bir şey değildi. Bütün bunların üstüne bitmek tükenmek bilmeyen salgın hastalıklar, yaşanan kıtlık ve 1333 yılındaki büyük sel felaketi kent için zaten zor olan hayatı daha da zorlaştırıyordu. Nüfus neredeyse yarıya düşmüştü. Mimari bir gelişme olmaktan ziyade, yaraların sarıldığı, önceki felaketlerin yıkıntılarının tamir edildiği bir yüzyıl yaşanıyordu.

Öncelikle Ponte alla Carraria, ardından Ponte Vecchio 1334-1337 yılları arasında tekrardan yapılıyor. 13.yy'daki büyük mimari atılım şimdi durağan bir şekilde kendini tekrar ediyordu. Şimdi yeni atılımlar ve biçimler yerine, sokakları düzleştirip genişletme projeleri, dışta kalan bina merdivenlerini şehir trafiği yaratmaması adına kaldırmak gibi şehir planlaması yapılıyordu. Yapılanmadan çok dekorasyona dayalı bu süreçte şehrin önemli meydanları elden geçiriliyordu. Özellikle Piazza della Signoria ve Vaftizhane ile Katedral bölgeleri, Via de Calzaiuoli üzerindeki birçok yapı yıkılarak, iki meydanın birbiriyle olan bağlantısı artırıldı. Hem Piazza della Signoria'da, hem Duomo'nun kubbesinde, hem de bu yol boyunca binaların zemin kat seviyelerinde aynı şekilde yontulmuş, Floransa'ya özgü pietraforte taşlarına rastlanır. 14.yy. Floransa mimarisinde, zemin katlarda sıkça avlular, geniş pasajlar görülür. Çünkü alt katlar depo, dükkan, avlu ya da düğünler, kutlamalar için kullanılırdı. Bu yüzyılın soylu binalarında da geçmiş yüzyılların kale ya da sığınak gibi görünen yapılar yerine, daha da genişlemesine rağmen giriş katlarda iç bahçeler, yeşil alanlar olan büyük yapılar görürüz. İlk katlarda kabaca döşenmiş pietraforte taşlar, üst katlara çıkıldıkça daha zarifleşir ve tipik Foransa stili, alt karnı düz ya da oval, sırtı köşeli sıralanmış pencerelerle karşılaşılır.

Resim 3: 14.yy. 'da Floransa

İKİNCİ BÖLÜM

RÖNESANS VE FLORANSA

2. RÖNESANS

Rönesans, Avrupa'nın 14. Ve 17. Yüzyıllar arasında yaşadığı, Orta Çağ ve Erken Modern Çağ olarak kabul edilebilecek iki dönem arasındaki geçiş sürecinde hayat bulan kültürel harekete verilen isimdir. Bu dönem, Ortaçağ'ın sonlarında İtalya'nın Floransa kentinde bir kültür hareketi şeklinde başlasa da 16.yy.'da Avrupa geneline yayılarak kısa sürede bütün dünyayı etkilemiştir.

Düşüncesinin temelini Antik Yunan'dan alan Rönesans, Antik Yunan düşünürü Protagoras'ın "İnsan her şeyin ölçüsüdür." Sözünde olduğu gibi, hümanizmayı merkeze alarak, geçmişte insanlığın yaşadığı fakat Orta Çağ'ın ağır din baskısı altında çoktan rafa kaldırılmış "özgür düşünce" ortamını yeniden uyandırmıştı. (Von Aster, 2005, s.149) Bu yeni düşünce biçimi kendini sanat, mimari, politika, bilim, din ve edebiyatta, kısacası hayatın her alanında kendini göstermeye başlamıştı. Bu bir anlamda "sistematik bir biçimde geriye doğru hareket ederek ilerleme hareketiydi – diğer bir deyişle, Antik Yunan ve Roma kültürünün izinde Ortaçağ geleneğinden kopuş süreciydi." (Burke, 2013, s.11) Rönesans sanatçı ve düşünürleri araştırmalarının merkezine hümanizm düşüncesini koyarak, sanatta gerçekliğin ve insan duygusunun peşine düştüler.

1453 yılında Doğu Roma İmparatorluğu'nun başkenti Konstantinopolis'in Osmanlı İmparatorluğu tarafından işgal edilmesiyle Avrupa'ya kaçmak zorunda kalan Bizans bilginleri Batı'yı pozitif anlamda etkileyecek bilgileri de beraberinde göturdüler. O zamana dek Hristiyan öğretisiyle yetinen Batı medeniyeti, Doğulu devletlerin gelişmişliğine tanıklık eden, Antik Yunan medeniyetinin bir devamı sayılabilecek, Bizans bilgeliğiyle tanışıyordu. Artık Avrupalı bilim adamları, sanatçıları ve edebiyatçıların odağında yalnızca edebi ve tarihi metinler değil, Yunan ve Arap dünyasının doğa bilimleri, felsefe ve matematik çalışmaları da vardı.

Gelişen bu sanat ve edebiyat dünyasında, bilim adamları ve sanatçılar Hristiyanlığı reddetmek yerine, yaptıkları çalışmaların çoğunu Hristiyanlık çatısı altında yapmayı tercih edince Hristiyan kilisesi de bu gelişimi maddi ve manevi biçimde destekledi. Fakat bu değişim süreci din alanında da yeni reformların öncüsü oluyordu. İlk defa Bizans Hristiyan eserleriyle karşılaşan din adamları da hümanizm

düşüncesinin ışığı altında Protestanlığa doğru giden yolun ilk adımlarını atmaya başladılar. Her ne şekilde olursa olsun, “kimileri bunu çağdaşlığın doğuşu, kimileri klasizme olan ilginin yeniden doğuşu, kimileri karanlıktan kurtuluş, Orta Çağ’dan modern dünyaya geçiş, kimileri ise durdurulamaz yaratıcılık olarak değerlendirdi.” (Plumb, 2015, s.1)

2.1. On Beşinci Yüzyılda Floransa ve Rönesans

On beşinci yüzyıl İtalya’sına baktığımızda, politik yapı bakımından bugünkü İtalya’dan farklı bir durumla karşı karşıya kalıyoruz. Güneyini Napoli Krallığı’nın elinde bulundurduğu, Doğu’da Venediklilerin, Kuzeyde Milan ve Cenova’nın hakimiyet kurduğu, merkez kısımların da Papalık ve Floransa arasında paylaşıldığı, şehir eyaletlerinden oluşan bir yapı oluşturuyor İtalya’yı. Roma İmparatorluğu’ndan kalma yapılar üzerine kurulmuş yerleşik şehirler bunlar.

Gittikçe zenginleşen tüccar sınıfı artık İtalya genelinde daha fazla söz sahibi olmuş, feodalizm yerini yavaş yavaş tüccarlara ve bankerlere bırakmıştır. Örneğin; Ambrogio Lorenzetti’nin 1338-1340 yılları arasında Siena’da yaptığı “İyi ve Kötü Devlet Yönetiminin Alegorisi” adlı üçlü fresko serisinde adalet, cumhuriyetçilik ve iyi idare temaları açıkça görülebilir.

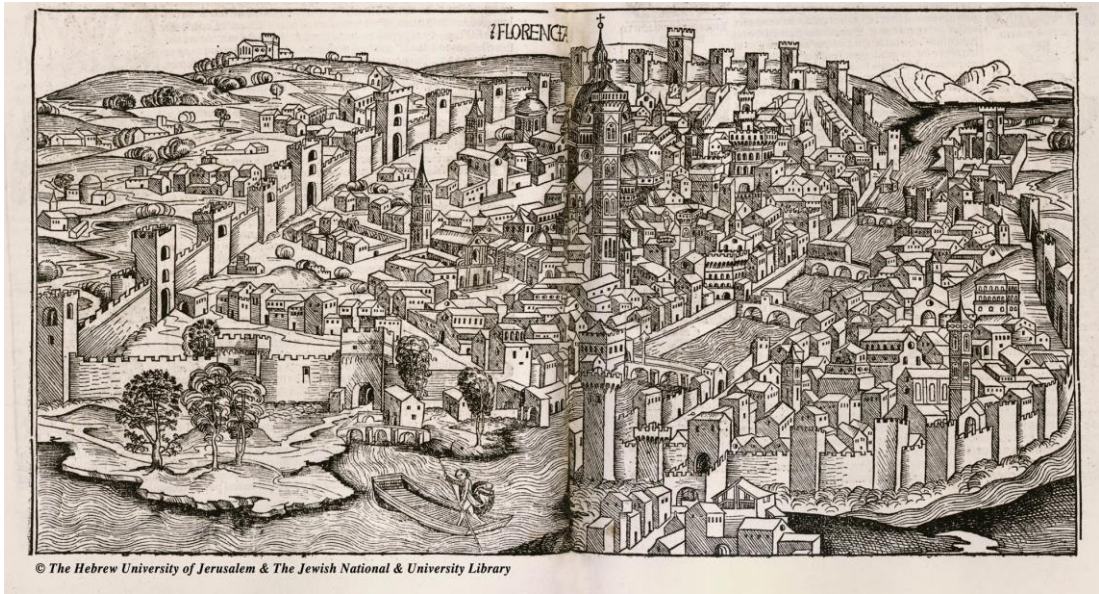

Resim 4: Ambrogio Lorenzetti – İyi ve Kötü Yönetimin Alegorisi (Detay)

Kilise ve yönetim yapılarını gittikçe birbirinden uzaklaştıran bu şehir cumhuriyetleri, artık özgürlük peşinde koşuyordu. Buna rağmen Floransa’da henüz oligarşik bir düzen hakimdi. Tüccar sınıfının en zengini olan Medici ailesi Floransa’nın yönetimini elinde tutuyor fakat uzun yıllardır süren savaşları sona

erdirmesi ve gittikçe daha da zenginleşerek sanata verdiği destekle Floransa, Roma ve Antik Yunan sanat anlayışının ışığı altında Rönesans hümanizminin merkezi oluyordu. “Medici Ailesi Floransa’yı global bir güç haline getirerek İtalyan Rönesans’ıyla dünyaya ışık saçmaya başladı.” (Hibbert, 2012, s.388) İnsan, artık onu çevreleyen doğanın ve tarihin bir parçası olduğunu kabullenmiş, sonsuz güzelliğin ve gerçeğin peşine dönüşmüştür.

Sanatçılar artık insanı ve doğayı olabildiğince gerçekçi, gerçek hayatta olduğu gibi resmetmeyi hedef edinmişti. Örneğin; Nicola Pisano’nun heykellerinde bugünkü anlamıyla perspektif ve daha doğal bir ışık kullanımı görülmeye başlandı. Filozof Niccolo Machiavelli, politik yaşamı ve insanı olduğu gibi anlattığı yazılar yazmaya başladı. Özellikle de matbaanın bulunmasıyla, İncil halkın her tabakasının okuyabildiği bir din kitabına dönüşmüş, kilisenin yüzyıllar süren hakimiyeti son bulmuştur.

Resim 5: 15.yy.’da Floransa

1420-1446 yılları arasında Filippo Brunelleschi adında bir mimar, Floransa tarihinin en önemli şehir yapılanması ve planlaması atılımlarını gerçekleştirmiştir. “Brunelleschi’nin yapılarında oran ve uyum rahatlıkla anlaşıyordu. Onun yaptığı yapıların her bir parçasının diğerleriyle nasıl da bağlantılı olduğu açıkça görülebiliyordu.” (Joost-Gaugier, 2012, s.43) Bu atılım, bir Orta Çağ kenti olan Floransa’nın Antik Çağ görünümüne dönüştürülme çabası gibi görünse de içinde Rönesans ruhunu barındıran bir gelişme olarak okunmalıdır. 13. yüzyılda Dante Alighieri ve Francesco Petrarca’nın yazılarıyla başlayan edebi atılımlar, 15.yy’a

geldiğimizde Brunelleschi, Ghiberti, Donatello, Masaccio, Leonardo da Vinci, Bartolomeo Ammannati, Michelangelo gibi sanatçıların kendi aralarındaki uzun süreli sanatsal çekişmelerle, kıskançlıkla çok daha ileriye gidiyor ve Floransa'yı Rönesans'ın doğduğu kent haline getiriyordu.

2.2. Anatomi Çalışmaları, Kontrapost ve Perspektifin Yeniden İcadı

Sanatta Rönesans'ı derinlemesine görebilmek için sanatçıların kullandıkları yöntemlere derinlemesine bakmak gerekir. Teknik anlamda Rönesans sanatçıları, Antik Yunan ve Romalı sanatçıların bıraktığı noktadan çalışmalarına devam etmiştir. Öncelikle heykeltıraşların vücudu doğru proporsiyonda, kasların ve eklemlerin doğru hareketlerini saptayarak, duruş pozisyonlarını yer çekimin kuvvetine göre ayarlayarak tasarladıkları heykellerle karşılaşırız. “Bu dönem üretilen eserlerin her biri perspektif kullanımı ve proporsiyon açısından bakıldığında gerçekten bilimsel birer tasarım sayılabilir, fakat doğanın özelliklerinin gerçeğe bu kadar yakın tasvir ediliyor oluşu bu eserlere evrensel anlamlar yüklemiştir.” (Nichols, 2012, s.35) Buna verilebilecek en güzel örneklerden biri Donatello'nun Davut Heykeli olabilir.

Resim 6: Donatello – Davut Heykeli

Antik Yunan ve Roma heykellerine baktığımızda, insan vücudu hakkındaki bu gerçekliği çoktan yakalamış olduklarını görürüz. Antik heykellerin modelleri olgunluk çağında, sağlık fışkıran bedenlerden oluşur. Orta Çağ boyunca Avrupalı sanatçılar insan vücuduyla pek ilgilenmemiştir. Hristiyanlık düşüncesinde, fiziksel dünyada sahip olduğumuz bu beden, bizi ölümden sonraki sonsuz hayata taşıyan basit bir araç olarak görülüyordu. Dahası, insan vücudu günahın merkezi, insanı baştan çıkaran bir obje sayılıyordu. Bu durumda insan vücudunu incelemek pek gerekli bir eylem sayılmıyordu. Orta Çağ tablolarına bakıldığında, resmedilen insan vücutlarının gerçeğe pek yakın olmadığı rahatlıkla görülür. Örneğin; 950 yılında yapılmış ve sanatçısı bilinmeyen “Adam and Eve from the Escorial Beatus” tablosu.

Resim 7: Adam and Eve from the Escorial Beatus

İnsan anatomisini anlamamanın en iyi yolu, onu incelemektir. Fakat bu inceleme gözlerle yapılan bir seyretme işinden çok daha öteye geçmelidir. Katolik Kilisesi insan bedeninin anatomik incelenmesine karşı çıksa da Rönesans sanatçıları gizli gizli incelemelerde bulunmuştur. Leonardo da Vinci'nin insan vücuduyla ilgili yaptığı eskizlerde eklem bağlantıları, kas grupları, hatta tek tek kas lifleri dahi açıkça görülmektedir. Bu sayede insan vücudu her açıdan çizilebilir, üç boyutlu heykellerde daha keskin bir gerçeğe yakınlık elde edilebilir. Anatomi ve geometri çalışmaları sanat eserini daha gerçeğe uygun, daha doğal hale getirebilir.

Resim 8: Leonardo da Vinci'nin eskiz defterinden örnekler

Anatomik çalışmaların sonucu olarak, Rönesans'ta, yine daha önce Antik Yunan'da karşımıza çıkmış olan bir olguyu, heykellerde kontrapost algısını tekrar görüyoruz. İtalyanca *contrapposto*, yani karşı ve duruş kelimelerinin birleşimiyle meydana gelen bu kelime kabaca düşünüldüğünde bir insanın ayakta, rahat bir şekilde dururken aldığı vücut pozisyonunu hatırlatır. İnsan bu haldeyken mutlaka ağırlığını sağ ya da sol bacağından birine yükler. Bu durumda ortaya çıkan görüntüde tek bacak daha gerili haldeyken, diğeri hafif kırık ve ağırlık verilen vücudun hafif arkasında kalır. Heykele tam karşıdan bakıldığında iki ayak bileğinin oluşturduğu doğrusal çizgi, iki diz ekleminin oluşturduğu doğrusal çizginin çaprazı, yani karşıtıdır. Bu durumda kalça çizgisi diz eklemlerine paralel, vücudun bir tarafı da diğer tarafa oranla daha kısa görünür.

“Artık figürler Antik Çağ'da olduğu gibi *contrapposto*'da, yani denge ayağının üstünde duruyor, yerde gölgeleri oluşuyor, üstündeki elbiseleri yer çekiminin etkisine kapılmışçasına aşağı sarkıyordu.” (Zirpolo, 2009, s.162)

Resim 9: Michelangelo – Davut Heykeli

Heykel, artık sanki hareket edecekmiş gibi durur. Eski çağların, dondurulmuş ceset gibi görünen, simetrik heykellerinin yanında Rönesans heykelleri asimetric duruşu, vücut yapısındaki kasıtlı bozukluk, kasların hareketleri açısından bakıldığında daha doğal, gerçek insana daha yakın bir görünüm kazanır.

Rönesans sanatının belki de dünya sanatında devrim niteliği taşıyan diğer bir atılımı da perspektifin kullanılışıdır. Brunelleschi Floransa Katedralinin giriş kapısında oturup, tam karşısında duran vaftizhanenin resmini tam olarak gözle

görüldüğü gibi, kusursuz bir biçimde elindeki kağıda çizmeye çalışırken bir yöntem keşfeder. Yani asıl amacı, iki boyutlu zeminde üç boyutlu etkisi vererek bir cisim çizmektir. Kaçış noktası adı verilen, doğrusal perspektifin en önemli detayını keşfeder. Bu yöntemle artık mekanda derinlik algısı yaratılabilir hale gelmektedir. Brunelleschi'nin Antik Roma kalıntılarını uzun süre gözlemleyip resme dökmeye çalışmasının sonucunda bu bilgiye ulaştığı düşünülmektedir. Alberti, 1435 yılında "Resim Üzerine" adlı bir kitapta Brunelleschi'nin çalışmalarını irdeleyerek perspektifin kuralını açıklamıştır. (Alberti, 2005, s.2) O dönem açısından bakıldığında bu belki de Rönesans için en önemli gelişmelerden biri sayılabilir. Brunelleschi'den sonra bütün büyük sanatçıların resimlerinde bu yöntemin kullanıldığını ya da kasıtlı olarak bozulduğunu görebiliriz.

Rönesans sanatçılarının yaptığı bu anatomi, geometri ve perspektif çalışmaları onları sıradan birer zanaatkar olmaktan çıkarmış, günümüzde de kullanılan anlamda sanatçıya dönüştürmüştür. Rönesans'la birlikte sanatçı, yalnızca elleriyle iş yapan bir duvar ustası, boyacı değil; işini bilim ve matematik yoluyla yapan, elleriyle ortaya zekasının ürününü koyan kişidir artık. Orta Çağ'da zanaatkarlarla eşdeğer görülen sanatçı, artık filozoflarla aynı sosyal sınıftadır.

2.3. Leonardo da Vinci

Leonardo da Vinci çömlekçilik ve noterlik yapan bir babanın çocuğu olarak Toskana'da dünyaya geldi. Doğduğu kent olan Vinci'den Floransa'ya sık sık ziyaretlerde bulunuyordu. Çünkü babası Medici ailesi için çalışıyordu. Floransa'da gittikçe gelişen sanat ortamını tanınmasıyla kendini bu dünyanın içinde bulması fazla zaman almadı. On yedi yaşında Floransa'lı sanatçı Verrocchio'nun çırağı olarak çalışmaya başladı. Burada çalıştığı dönemde Giotto ve Masaccio'nun çalışmalarını gözleme şansı buldu. 1472 yılında Compagnia di San Luca adlı sanatçılar loncasına katıldı.

Resim 10: Leonardo da Vinci otoportre

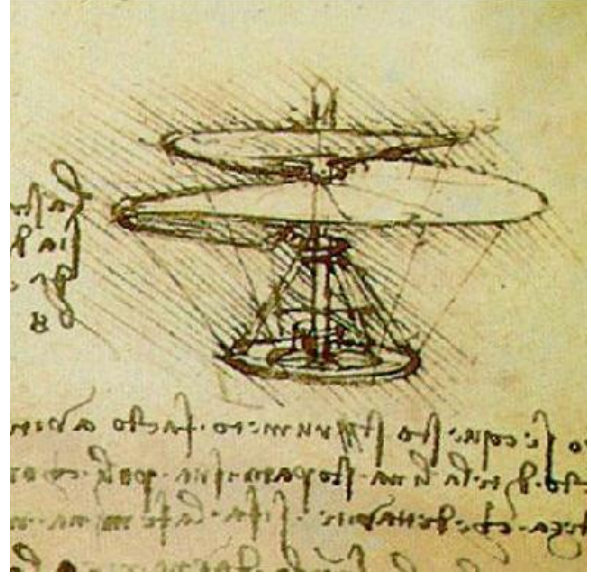
Babasının da Medici ailesiyle bağlarının sıkı olmasının yardımıyla kısa sürede Verrocchio'dan bağımsız bir şekilde çalışmaya başladı. Hatta Milan dükası Ludovico Sforza'yla bağlarını öylesine kuvvetlendirdi ki 1482 yılında Floransa'nın yöneticisi Lorenzo de' Medici'den Sforza'ya gümüş bir lir hediye edilmesine önayak oldu. Lorenzo'nun bütün amacı, rakibi olan Milani'de Floransa sanatın ve hümanizmin bir merkezi haline getirmekti.

Oldukça yüksek entelektüel bir çevrede büyüyen Leonardo kendine ait bir stüdyo açıp, öğrencilere ders vermeye, para karşılığı çizimler yapmaya başladı ve yaptığı bütün araştırmaları not defterlerine kaydetmeye koyuldu.

Leonardo da Vinci tipik bir "Rönesans Adamı"ydı. Rakipsiz bir ressam, başarılı bir mimar, bir mühendis, haritacı, fizikle ve biyolojiyle ilgilenen bir bilim adamı. Sanatın ve bilimin her alanında hem teorik hem de pratik buluşlar yapan bir dâhiydi. Savaşlarda kullanılması için sayısız mekanik araçlar icat etmiştir. Hatta bunların en önemli örnekleri bir denizaltı ve uçuşu için tasarlanmış bir alettir.

Resim 11: Leonardo da Vinci'nin anatomik çizimleri

Resim 12: Leonardo da Vinci'nin helikopter tasarımı

Yasak olmasına rağmen gizli gizli kadavra kesiyor, daha iyi resimler çizebilmek için insan vücudunun kas ve kemik çalışma sistemini yakından inceliyordu. (Leonardo on the Human Body, 2013, s.27)

1519 yılında Fransa kralının daveti üzerine Fransa'da bulunduğu sırada öldü. Hayatının son yıllarını Fransa kralı I. Francis için çalışarak geçiren Leonardo, Rönesans'ın erken dönemlerinde yalnızca zanaatkar olarak anılan sanatçıların artık sosyal sınıfların neredeyse en tepesine yükseldiğinin bir kanıtı olmuştur. Bu değişikliğin en güçlü sebebi de şüphesiz Rönesans'ın hümanizm etkisidir. Artık sanatçı bir entelektüeldir.

Vasari, Sanatçıların Hayatı adlı kitabında Leonardo'dan şöyle bahseder: "Olayların doğal akışı içinde birçok insan çeşitli çarpıcı nitelikler ve yeteneklerle doğar. Ama zaman zaman, doğayı aşan bir biçimde, tek bir kişiye Tanrı öyle harikulade ve öylesine bol miktarda güzellik, zarafet ve yetenek bahşeder ki o kişi öteki insanları çok gerilerde bırakır, bütün hareketleri Tanrı'dan esin almışa benzer, aslında yaptığı her şey, beşerî hünerden ziyade düpedüz Tanrı'dan gelir. Bu söylediklerimin Leonardo da Vinci için geçerli olduğu herkesçe kabul ediliyordu..."

2.3.1. The Annunciation

Leonardo da Vinci'nin ilk büyük eseri olarak tanımlanabilecek eserinin adı *The Annunciation*'dir. Kelime anlamı olarak bildiri, bildirme anlamına gelse de Türkçede "Müjde" adıyla bilinmektedir.

Resim 13: Leonardo da Vinci – The Annunciation

The Annunciation tablosu Leonardo da Vinci'nin ilk dönem eserlerinden biri olduğu için, ustası Andrea del Verrocchio'nun etkisi görülür. Resmin genelinde Leonardo da Vinci'nin tarzı görülse de birkaç küçük detay bu resmin Leonardo'nun tek başına yaptığı bir eser değil de, Verrocchio'nun atölyesinde muhtemelen diğer ustalar ya da öğrencilerin yardımıyla tamamlanmış olduğunu kanıtlıyor. Resmin kompozisyonu, baş melek Cebrail ve arkadaki manzaranın Leonardo'ya ait olduğu kesindir. Fakat meleğin kanatlarının başka bir el tarafından tekrar boyandığı, mermer taşın Verrocchio'nun başka bir eserinden kopya edildiği, yapılan araştırmalarla kanıtlanmıştır. Sonuç olarak Verrocchio'nun atölyesinde işbirliğiyle yapılan bu tabloya son halini henüz 20 yaşındaki genç dahi Leonardo da Vinci vermiştir.

Tablonun konusunu Leonardo Luka İncili 1.26-39 bölümünden almıştır: Baş melek Cebrail, Tanrı tarafından bakire Meryem'e gönderilmiştir. Cebrail Meryem'e, mucizevi bir şekilde, İsa adında bir oğlan çocuğu doğuracağını, ona "Tanrı'nın Oğlu" denileceğini ve saltanatının sonsuza dek süreceğini müjdeler. Bu başka tablolar da çokça konu edilmiş bir sahne olsa da genç Leonardo'nun ustalığını görmek için detaylara inmek gerekir.

Bu eser tam olarak bir Leonardo da Vinci imzası taşımasa da kompozisyon bize solda bir melek, sağda Meryem ve aralarında mermer bir taş sunar. Miami bir eserin boşluğunda karşılaşan figürlerin arkasında uzanan bir manzara görürüz. Diz çökmüş melek; kanatları, giyimi, geniş alnı ve tek elinde tuttuğu, Meryem'in saflığını, temizliğini simgeleyen zambakla güçlü bir gençlik ve tazelik hissi uyandırır. Meryem, şaşkın bir şekilde elini kaldırmış, Cebrail'e bakmaktadır. Dizleri açık halde, elbisesinin dökümleriyle heybetli bir görünüm yaratır.

Uzmanların araştırmalarına göre Verrocchio, ağır fırça darbeleriyle tablonun kaba halini oluşturup Leonardo'ya meleği ve fondaki manzarayı çizmesi için bir not bırakır. Belki bu tabloyu bu kadar değerli kılan da bu detaydır. Verrocchio'nun boyadığı düşünülen bölümlere oranla Leonardo'nun boyadığı bölümler daha yumuşak fırça darbeleriyle boyanmıştır. Ağaçlar ve manzaranın çizgilerinin solukluğu Leonardo'nun ustalık dönemlerindeki eserlerinde de sıkça görülecek olan doğa sevgisinin ve resimdeki ustalığının bir işaretidir. Ayrıca tabloda göze çarpan bir küçük hata da Meryem'in sağ kolunun perspektif açıdan bakıldığında normalden kısa oluşudur. Ona rağmen diğer elinin duruşu sayesinde ilgiyi o yöne çekmekte ve Meryem'in konumlandığı noktanın iyi seçilmiş olması, kafasının arkasındaki koyu renk duvarla iyi bir karşıtlık yaratması bütün kusurları ortadan kaldırıyor ve iyi bir alan derinliği oluşuyor. Ayrıca kullandığı çok kaçışlı perspektif tekniği sayesinde Meryem'in kafası, arkasında kesişen duvarların kaçış noktasında durur ve tablonun önemini daha da artırır.

2.3.2. The Annunciation'ın Proje İçin Önemi

The Annunciation tablosu, Leonardo da Vinci'nin gençlik döneminde yapmış olmasına rağmen ustalığını ve resimdeki dehasını ortaya koyması açısından proje için çok önemli bir noktadır. Senaryo oluşturma aşamasında başkarakter İsmail'in iş başvurusunda genç yaşına, tecrübesizliğine, taşralı haline rağmen iyi eğitim almış olduğunu gösterebilmek, bu konudaki bilgisine ve kabiliyetine dikkat çekmek için Leonardo'nun genç yaşta yaptığı fakat ustalığını sergilediği bir tablonun seçilmiş olması yaratacağı etki bakımından özel bir tercih olmuştur.

Ayrıca Leonardo da Vinci adı geçtiğinde akla gelen Mona Lisa ve İsa'nın Son Yemeği gibi bilindik tablolar yerine İsmail'in daha az bilinen bir tablodan örnekler vermesi, bu tablonun da Floransa'daki Uffizi Müzesi'nde yer alması, ilerleyen zamanda Floransa'da başına gelecekler için bir hazırlık süreci oluşturur.

2.4. Buonarroti Michelangelo

Yarattığı eserler göz önünde bulundurulduğunda Michelangelo Buonarroti bir süper kahraman gibi görüldüğünden, “kutsal” lakabıyla anılır. Henüz yirmili yaşlarının sonundayken 5,17 metre yüksekliğindeki Davut Heykeli'ni yapmıştır. Bu devasa heykel çağdaşlarında rekabet hissi uyandırır da Antik Yunan ve Roma heykeltıraşlığını çoktan geride bırakan bir ustalığın göstergesiydi. Davut ve daha sonrasında yaptığı Musa ya da Köleler gibi heykelleri Michelangelo'nun mermeri kanlı canlı et parçaları gibi görünecek şekilde, hamur gibi işleyebildiğinin birer göstergesidir. Öyle ki bu eserlerin çekiç ve yontu kullanılarak yapıldığına inanmak çok güçtür.

Resim 14: Buonarroti Michelangelo

Resim sanatındaki yerini incelediğimizde de yalnızca Vatikan'da bulunan Sistine Şapeli'nin tavanına bakmamız yeterli olacaktır. Özenle yerleştirilmiş figürler, tam ortalarında yer alan Adem'in Yaratılması gibi bölümlerle resim sanatında insan figürü anlayışına yeni bir anlam kazandırmıştır. Michelangelo'nun çizimleriyle birlikte resimde kullanılan beden artık kompozisyonun bir aracı olmaktan öteye geçmiş, başlı başına ruhsal ve duygusal bir gösterge olmuştur.

Mimaride de yine karşımıza çıkan Michelangelo antik formları yeni ve hareketli biçimlere dönüştürmesiyle tanınır. Michelangelo'yu tanımış olan Vasari kitabında ondan şöyle bahseder: “Cennetin Hakimi gökyüzünden baktı ve... kararını verdi... göndermeliydi dünyaya her sanatta usta olanı... Sonra da donattı onu ahlaki felsefe ve tatlı şairane bir ruhla, ki bütün dünya onun dünyevi olmaktan ziyade kutsal olan hayatı ve yapıtları karşısında şaşkınlıktan kala kalsın.”

2.4.1. Davut Heykeli

Michelangelo'nun 1501 yılında başlayıp 3 yıl içinde tamamladığı bir başyapıt. Rönesans heykeli düşünüldüğünde akla ilk gelen eser Michelangelo'nun Davut Heykeli'dir. Heykel, İncil'de anlatılan, Davut'un, İsrail Krallığı'nın hükümdarı olmak için savaşı dev Golyat ile düelloya girişmeye karar verdiği anı anlatır. Davut, sol omzunun üstünde bir sapan taşır.

Michelangelo resmi temellendirirken disegno tekniğini kullanmıştır. Bu teknikte heykeltıraş öncelikle resmin kaba bir eskisizini çizer. Fakat fazla detaylandırmadan, olması gerektiğini hissettiği şekilde. Bu sayede tıpkı ilahi bir yaratılış yeniden yaşıyormuş gibi hisseder heykeltıraş. Doğru formu önceden hisseder. Michelangelo heykellerini yaparken onları mermerin içindeki esaretten kurtardığını söylemiştir. Bu benzetme, insan ruhunun beden içindeki esaretinden kurtarılması gibi dinsel bir yön de taşımaktadır. Nitekim, Davut Heykeli'nin görünüşünde hissedilen orantı, mükemmel insan oranı olarak hissedilir. Bu noktada Michelangelo'nun dehasıyla karşı karşıya kalırız. Heykelin uzuvlarının birbirleriyle orantısı insan vücudunun gerçek oranlarıyla karşılaştırıldığında pek benzerlik göstermez. Michelangelo Davut Heykeli'ni yüksekte duracağını, insanların ona epey uzak ve aşağıda kalan bir noktadan bakacağını düşünerek orantılamıştır. Bu yüzden heykele bakış açısı değiştiğinde, heykelin mükemmelliği de değişir.

Resim 15: Michelangelo – Davut Heykeli (Detay)

“Hiç kuşkusuz bu figür, eski ya da yeni, Yunan ya da Roma yapımı bütün öbür heykelleri gölgede bıraktı. Bitmiş yapıtın tatminkar oranları ve güzelliği öyleydi ki ne Roma’daki Marforio, ne Belvedere’nin Tiber’i ve Nil’i ne de Monte Cavello’nun devasa heykelleri Michelangelo’nun Davud’uyla kıyaslanabilirdi. Bacakların konturları ustalıkla çizilmiş, gövdenin narin yan tarafları çok güzel biçimlendirilmiş, uzuvlar gövdeye kusursuzca bağlanmıştı. Bu figürün zerafeti ve duruşundaki dinginlik asla aşılamadı, uyumlu orantıları ve güzelliği geri kalan özellikleriyle atbaşı giden ayakların, ellerin ve başın da daha iyisi yapılamadı. Kesinlikle Michelangelo’nun Davud’unu gören kimsenin, sağ ya da ölü hiçbir heykeltıraşın hiçbir yapıtını görmeye ihtiyacı yoktur.” (Vasari, 2013, s.290)

2.4.2. Davut Heykeli’nin Proje İçin Önemi

Davut Heykeli Rönesans sanatının en önemli simgesidir. Çünkü Michelangelo, Davut Heykeli’ni yaparak, Rönesans sanatını Antik Yunan ve Roma sanatının bir kopyası olmaktan öteye taşımış, ona yeni bir yön vermiştir.

Teknik detaylarının ilgi çekiciliği yanında, İsmail Michelangelo’nun sıradan bir heykeltıraştan öte olduğunu, burada kullanılan sanat eserinin yalnızca bir mermer parçası değil, ruhu olan, esaretten kurtarılması gereken bir varlık olduğunu hatırlatarak hem kendi ruhsal tutsaklığının patlamasını yaşar, hem de İsmail’in duygusal yanına tanık olmuş oluruz.

2.5. Bartolomeo Ammannati

Ammannati Floransa yakınlarında Settignano adlı bir kentte doğmuş mimar ve heykeltıraş. Michelangelo'nun çağdaşı olmakla beraber, ondan çokça etkilendiği söylenebilir. Heykelden ziyade mimari konuda daha çok tanınmıştır. En önemli işlerinden ikisi; Roma'da Vignola ve Vasari ile beraber çalıştıkları Villa Giulia ve Floransa'daki Pitti Sarayının yenilenerek genişletilmesidir. 1563 yılında kurulan Accademia delle Arti del Disegno'nun konsülü unvanını almıştır.

1569 yılında Arno Nehri üzerindeki Santa Trinita köprüsünün inşaatı kendisine verilmiştir. Kemerlerinin elips şeklinde, hafif ve kırılabilir olmasına rağmen Floransa'yı vuran sel felaketlerinde ayakta kalmayı başarmış fakat 1944 yılında, İkinci Dünya Savaşı sırasında bombalanarak yıkılmıştır.

2.5.1. Neptün Çeşmesi

Floransa'nın en önemli meydanlarından biri olan Piazza della Signoria'da bulunan Neptün Çeşmesi, Ammannati ve asistanları tarafından 1563-1565 yılları arasında yapılmıştır.

Neptün'ün yüzü olarak Grandük 1. Cosimo'nun yüzünü model almıştır. Konu olarak da Cosimo'nun komutasında Floransa ordusunun bir deniz savaşı kazanması isteğine dayanır. 87 yaşındaki çağdaşı Michelangelo, Ammannati'nin yaptığı çeşmeyi görünce, güzelim mermer parçasına yazık ettiğini söyler. Ammannati on yıl boyunca heykel üstünde çalışmaya devam eder. Ana heykelin etrafına deniz tanrıları, gülen satirler sudan fırlayan mermer deniz atları ekler.

Resim 16: Bartolomeo Ammannati – Neptün Çeşmesi

2.5.2. Neptün Çeşmesi'nin Proje İçin Önemi

Ammannati, tarihte Michelangelo'yu taklit etmesiyle fakat onun kadar iyi bir heykeltıraş olamamasıyla tanınır. Filmde de Neptün Çeşmesi'nin yanında İsmail'i Michelangelo'nun Ammannati'ye söylediği sözleri tekrarlarlarken görürüz. Hatta İsmail bu olayı büyük bir şevkle anlatır. Çünkü o da Michelangelo'nun yanındadır. Birini kıskanmanın insanı mutluluğa ve başarıya götürmeyeceğini bilir. Onu mutlu edecek şey şahsına münhasır olanda gizlidir. Fakat İsmail de Neptün Çeşmesi'ne laf attıktan hemen sonra beraber gezdiği grubu kaybeder. Bu sahne de onun trajik hatasının başlangıcıdır. Senaryodaki en zayıf karakterdeki sanatçıdan bahsettiği anda kendi zayıflığının kurbanı olması yarattığı etki bakımından önemlidir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

3. “FLORANSA, SEVGİLİM” KISA FİLM

3.1. Sinopsis

Tutku ile sevdiğimiz şeylere kavuştuğumuzda hayallerle gerçekler karışabilir...

Floransa Rönesans sanatının kalbi sayılan, dünyada benzeri az bulunan eşsiz bir kenttir. Yıllardır Floransa'ya gitme hayali kuran, Ege'nin bir köyünde doğmasına rağmen sanata merak duyan, üniversiteyi sanat tarihi bölümünde okuyan İsmail, kendisine iş aramaktadır. Bir iş görüşmesinde sorulara verdiği cevaplarla görüşmeyi yapan okul müdürünü şaşırtır, işe alınmayı başarır üstelik okulun her yıl yaptığı Floransa gezisine katılacağını da öğrenir. Okulun öğrencileri ile birlikte gittikleri Floransa'da gördüklerinden duyduğu heyecanla yolları şaşırtır ve kaybolur, uzun yıllardır hayalinde canlandırdığı şeyler ve gerçekler birbirine karışır, zihninde yarattığı şeyler Floransa sokaklarında ona sonu sürprizle biten bir gece kovalamacası yaşatacaktır...

3.2 Treatman

İsmail bir sanat okulu ve resim galerisinin önündedir. İş görüşmesi için gelmiştir. Sırtı kapıya dönük ve heyecanlıdır. Arada bir saatine ve ardından dönüp sanat galerisinin kapısına bakar. Belli ki görüşmeye erken gelmiş, tam olarak ona söylenen saatte içeri girmek istemektedir. Üstünde gündelik bir giysi vardır. Uzaktan bakılınca bir sanat tarihi bölümü mezununu değil de idari işler için iş görüşmesine gelmiş birini andırmaktadır. Gömlek ve pantolonu eski ya da kirli değil, aksine tertemiz ve ütülüdür.

İsmail vaktin geldiğine karar verip tam içeri gireceği sırada kapı açılır ve dışarı sinirli adımlarla entel görünüşlü biri kadın çıkar. İsmail'i görmez bile. Bir omuz atarak, öfkeli uzaklaşır. Ondan önce gelen kişi olmalıdır bu. İsmail kadının arkasından bir şeyler söyleyecek gibi olur fakat o sırada içeriden başka bir kadının İsmail'e seslendiğini duyulur.

İçeri girdiğinde resim ve heykellerle dolu salonun bir ucunda görüşmeyi yapacağı Selin hanımın oturduğunu görürüz. Selin hanım hem bir ressam ve sanat yönetmeni hem de galeri yöneticisi ve resim bölüm başkanıdır. Belli ki bütün gün yaptığı görüşmelerden sıkılmıştır. Biraz huysuzlaşmıştır. İsmail de salonun ucuna doğru yürürken bir yandan da göz ucuyla sergilenen eserleri süzmektedir. Selin hanım, İsmail'e sert bir şekilde şu an sergiyi gezemeyeceğini, orada birazdan bir görüşme yapılacağını söyler. İsmail de görüşme için geldiğini söyler. Selin hanım "Bu ne zor bir gün Tanrım!?" dermiş gibi bir hareket yapar ve İsmail'e önünde duran sandalyeye oturmasını işaret eder. Selin hanım oldukça şık giyinmiştir.

Selin hanım, taşralı görüntüsünden dolayı önyargılı bir şekilde, umutsuzca İsmail'e sorular sormaya başlar. Burada çalışmak istiyorsa biraz kendinden bahsetmesi gerektiğini söyler. Günün çoğu zamanında burada olacağından, sıradan bir çalışandan, bir sanat tarihi öğretmeninden öte, bir asistan gibi koşturması gerektiğinden bahseder. Biraz da tepeden bakmaktadır Selin Hanım. İsmail ise bu konuşmayı çok dikkatli dinlemekte ve başıyla kararlı bir şekilde onaylamaktadır. Selin hanımın asıl amacı İsmail'i kırmadan görüşmeyi sonlandırmaktır. İsmail küçüklüğünü köyde geçirdiğinden bahseder. Selin hanım, İsmail'in sözünü kesmez

fakat sıkıldığı her halinden bellidir. İsmail Anadolu'da büyüdüğü köyün Toskana vadisine benzediğini söyleyince Selin hanımın ilgisi artar. Toskana vadisini hiç görüp görmediğini sorar İsmail'e. İsmail sanat tarihi kitabındaki resimlerin hep kendi köyünde çizildiğini hayal edip durmuştur. Bu işi çok istediği her halinden bellidir. Fakat görünüş itibarıyla bu dünyaya hala çok uzak gibidir. Selin hanımın ilgisi gittikçe artmaktadır, ona birkaç soru daha yöneltir. Biraz Rönesans ve Rönesans Sanatından bahsetmesini ister.

İsmail sorulan sorulara basmakalıp cevaplar vermek yerine oldukça samimi, kendine has bir dille yanıtlar vermektedir. Rönesans'ın bir uyanış olduğunu Uyuyan Güzel masalına benzetir. Masalda prensesin eline kötü kalpli bir perinin yolladığı iğne batar ve prenses yüz yıl boyunca uyur, onu uyandıran şey yakışıklı prensin öpücüğüdür. İsmail'in hikayesinde kötü kalpli peri Orta Çağ'daki din baskısıdır ve uzun süre uyuyakalan sanatı uyandıran kişi ise Leonardo da Vinci'dir. Selin hanım bu hikayeden daha da etkilenmiştir. Böyle güzel bir anlatım tarzıyla çocuklar için iyi bir hoca da olacağını düşünmektedir.

İsmail iyice kendini kaptırmış anlatmaktadır. Kapıda gördüğümüz çekingen adamdan eser kalmamıştır. Son bir soru da Michelangelo'nun Davut Heykeli ile ilgilidir. İsmail Floransa'ya daha önce defalarca gitmiş gibi konuşuyordur. Uffizi Müzesi'nde bulunan Leonardo'nun "The Annunciation" tablosundan bahseder. Teknik bilgileri de oldukça derindir. İsmail bu tabloyla da ilgili öyle net detaylar vermiştir ki Selin Hanımı hayretler içinde görürüz. Bu tablonun Leonardo'nun az sayıda tablosu olmasına rağmen dehasını ortaya serdiği tablolardan biri olduğunu anlatır Kullandığı çok kaçışlı perspektif, tablonun en önemli detaylarından biridir. Leonardo'nun az sayıda eseri olmasına rağmen her biri üzerine yüzlerce kitap yazılabileceğinden bahseder. İsmail her hikayede daha da kendini kaptırıyor, hatta bu konuşmalar sırasında heyecandan önünde duran çay bardağını deviriyordur. Selin Hanım son olarak işin zorluğundan ve yıl sonunda öğrencileriyle bir Floransa seyahati olacağından, oraya da gelmesi gerekeceğinden bahseder.

İsmail işe alınmış ve okuldan her yıl öğrencilerini, öğretmenleri eşliğinde Floransa'ya götürdüğü geziye katılmayı başarmıştır.

Uzaktan Floransa görünür. Yolculuk bitmiş, grup Rehber eşliğinde kalabalık tren istasyonunda ikiye ayrılır. Floransa'ya gelmiş olmak İsmail'i altüst etmiş, sevinç ve mutluluktan şaşkın bir haldedir. Gezideki öğrencilerden biri olan Aşkın, oraya daha önce gelmiş olmanın rahatlığıyla onu yönlendirmektedir. Odalara yerleşilir.

O gece odada, Aşkın mışıl mışıl uyurken, İsmail'i de heyecandan hiç uyku tutmamış haliyle görürüz. Floransa Rehberini heyecanla sayfalarını çevirerek okur, notlar alır.

Sabah, İsmail öğrenci grubuyla birlikte sokaktaki yapıları, heykelleri, müzeleri dolaşır. İsmail çok mutlu ve bir o kadar da şaşkındır. Bu sahneleri zaman zaman hızlandırılmış olarak görürüz. İsmail eserleri o kadar iyi tanımaktadır ki arada bilgi veren Rehber bile söz bırakmamaktadır. Neptün Çeşmesi önünde Rehber bu heykeli yapan Ammanati'den bahseder. Michelangelo'nun nasıl da büyük bir heykeltıraş olduğunu anlatır. İnsan ruhundan bahseder. İnsanın gerçek güzelliğini görebilmek için derinlerde gizlenen ruhunu çıkarmak gerektiğinden. Tıpkı Michelangelo'nun Davut heykelini yaparken mermerin içinde gizlenen ruhu dışarı çıkardığını söylediği gibi. Rehber, Neptün Çeşmesine dönerek Michelangelo'nun bu heykelin bitmiş halini ilk gördüğünde heykeli yapan Ammanati adlı heykeltıraşa söylediği sözlerden bahsedeceği sırada İsmail heyecandan kendini tutamaz ve aniden rehberin sözünü keser: "Ammanati, Ammanati yazık ettin güzelim mermer parçasına." Herkes şaşırır. İsmail'in coşkusu öğrencilerinkinden de fazladır. Davut heykeline uzun süre bakakalır. Öyle ki, grubu kaybettiğini, bilmediği Floransa sokaklarında tek başına kaldığını, hatta akşam olmak üzere olduğunu bile çok sonra fark eder. Kaldıkları yere geri dönen grup İsmail'in yanlarında olmadığını anlar. Bu sırada İsmail birbirine benzeyen sokaklarda dolanarak evin yolunu bulmaya çalışmaktadır.

Şaşkın halde yürürken saç sakalı birbirine karışmış bir duvarın dibinde yere oturmuş üzerinde Leonardo da Vinci kıyafetleri olan bir adama çarpar elindeki pizzayı düşürür. Pizza yenmeyecek hale gelmiştir. Adam İsmail'in arkasından İtalyanca bir şeyler söyler, bağırır fakat İsmail duymaz, kaybolmanın verdiği korkuyla dönüp arkasına bile bakmaz. Hava kararmaya başlamıştır.

Umudunu yitirmiş bir halde yarı aydınlık bir sokakta yürümektedir. Epeyce yorulmuştur. Neredeyse ayakta uyuklamaktadır. Karşısına bir adam çıkar. Adam bakışlarıyla İsmail'e odaklanmıştır. İsmail önce adamın kendisine bakıp bakmadığını anlayamaz fakat etrafına şöyle bir göz gezdirdiğinde sokakta o adam ve kendisinden başka kimsenin olmadığını fark eder. Adam eliyle "gel" işareti yapmaktadır. İsmail donup kalmıştır. Adam İtalyanca bir şeyler mırıldanmaya başlar. İsmail anlamaz. Bu sefer o da adamın gözlerine odaklanmıştır. Bakışlarını gözlerinden uzun sakalına, saçlarına, üstündeki elbiseye, ellerine ve tekrar gözlerine doğru gezdirir. İsmail'in beyninde bir şeylerin uyandığı bellidir. "Leonardo!" diye bağırır. Adam karşılık olarak İsmail'e bağırmakta ve İtalyanca küfretmektedir. İsmail adama doğru o kadar kararlı bir şekilde koşmaya başlar ki adamın az önce küfreden o halinden eser kalmaz. Ters istikamette kaçmaya başlar. İsmail'in onu kovaladığını düşünmektedir. Bir kovalamaca başlar. İsmail Leonardo'yu bir anlık kaybeder. Karanlık bir geçit ya da ışık düşmeyen bir sokak köşesinden geçip sokak lambasının altına tekrar girdiğinde İsmail üstündeki kıyafetlerin bir Rönesans giysisi olduğunu görür. Önce haline şaşırır fakat adamı tekrar gördüğünde kovalamacaya devam eder. Leonardo da Vinci önde, İsmail arkada, gece karanlığında Floransa'nın tarihi sokaklarında koşuşturmadıkları artık.

Sonunda adam kaçmaktan yorulur. Belli ki İsmail'den kaçış yoktur. Bir kaldırımın üstünde durur, diz çöker. İsmail yanına gelir. Adama Leonardo da Vinci'ymiş gibi davranır. Diz çökmemesini, sadece konuşmak istediğini, neden kaçtığını sorar. Adam da İsmail'in bu deli tavırlarından ve muhtemelen ilk defa duyduğu dildeki sözlerden ürkmüş halde yalvarırcasına karşıdaki pizza dükkanını gösterir. Adam İtalyanca, İsmail'in pizzasını düşürdüğünü. Gün boyunca onu takip ettiğini, sadece pizza istediğini söyler. İsmail bir pizzacıya bir de ayağa kalksın diye yakasına yapıştığı üstat Leonardo'ya bakar. Son olarak üstündeki gündelik elbiselere gözü kayınca, gördüğü her şeyin bir sanrı olduğunu anlar. İsmail adama pizzacıdan bir dilim pizza alır. Tam pizzayı verdiği sırada oda arkadaşının ona seslendiği duyulur. Herkesin onu aradığını onun burada pizza partisi yaptığından bahseder çocuk. İsmail çocuğa laf anlatmak için arkasını döndüğünde adam çoktan uzaklaşmıştır. İsmail tekrar arkasını döner fakat kimseyi göremez.

Ertesi gün yine grubu bir meydanda şehir gezisi yaparken görürüz. Bu defa oda arkadaşı bir ilkokul çocuğuymuş gibi zorla İsmail'in elinden tutmaktadır. İsmail'in bu durumu yadırgadığını görürüz. Zorla elini çekip kurtarır. Gruptaki diğer insanlar güler. İsmail tam elini kurtardığı sırada Davut heykelinin yanında dün gece gördüğü adamı görür. Adam üzerinde Leonardo da Vinci giysileriyle bir heykel gibi sabit durmaktadır. İsmail gördüğü şeyin gerçek mi yoksa bir balmumu heykel mi olduğunu anlamak için yavaşça yaklaşmaktadır. O sırada birisi adamın önündeki kutuya para atar. Adam birden İsmail'e dönüp onu kovalayacakmış gibi bir hareket yapar. İsmail şaşırır fakat sonra onun dün geceki adam olduğunu fark eder. Adam, İsmail'e göz kırpar ve bir heykel gibi kıpırtısız duruşuna geri döner. İsmail grupla birlikte uzaklaşırken dönüp dönüp arkaya bakar, yaşadığı şoku atlatmaya çalışır. O sırada kalabalık içindeki grubu tekrar kaybeder. Dört bir yana bakınır. Bir gece önce başına gelenlere benzer şeyleri tekrar yaşayacağını düşünen İsmail koşturmaya başlar. Fakat onu bir süre sonra oda arkadaşı, hiç tanımadığı insanların arasında dans ederken bulur.

3.3 Senaryo

Floransa görüntüleri: Kent, heykeller, resimler, müzeler, ile kurgulanacak.

Müzik olarak Rönesans müziği ve doğal sesler kullanılacaktır.

(Senaryo)

Bir sanat okuluna yeni bir öğretmen alınacaktır. İş başvurusuna gidenlerden birisi de İsmail'dir.

SAHNE 1 / İŞ GÖRÜŞMESİ

SANAT OKULU ÖNÜ / DIŞ / GÜN

İsmail yüzü sanat okuluna dönük halde, heyecanlı beklemektedir. Arkasındaki yoldan arabaların geçtiği duyulur. Bir sokak müzisyeni kapının yakınında oturmuş Claudio Monteverdi'nin "Lamento Della Ninfa" adlı ariasını söylemektedir. Arada bir serçe sesleri. Saatine bakar. 10:59'u gösteren saatin 11:00 olduğunu görürüz.

Bir saate bir de okulun tabelasına bakar. Halinden bir süre orada öylece dikildiği bellidir. Üstünde temiz, ütülü bir gömlek ve pantolon vardır.

Kapıya yönelir. Tam açıp içeri gireceği sırada kapı açılır ve içeriden entel görünümlü bir kadın çıkmaya çalışır. Kapıda burun buruna gelirler. İsmail'in telaşlı hali ve kadının siniri üstündeyken bir "sağlı sollu yol verememe" durumu yaşanır. Nihayetinde bu durum kadını çileden çıkarır. İsmail'e hafif bir omuz atarak yoluna devam eder.

İsmail afallamıştır. Camdan Selin hanımın içeride el kol hareketleriyle sinirli sinirli söylendiği görülür. İsmail tekrar kapıya yönelir.

SAHNE 2 / TANIŞMA

SANAT GALERİSİ / İÇ / GÜN

Selin Hanım sinirli söylenmektedir.

SELİN

Bir de utanmadan bana işimi öğretmeye kalkıyor.
Sen kimsin ki!?

İsmail kafasını yarı açık kapıdan içeri uzatır.

İSMAİL

İsmail... Ben İsmail.

İçeri girer.

Birkaç sanat eserinin de sergilendiği okulun galerisi. Galerinin bir ucunda bir masa ve sandalye vardır. Selin hanım az önce çıkan kadının arkasından konuşmasına devam etmektedir. İsmail'i fark etmez.

SELİN

Bıktım... Bık-tım! Bıktım bu gösteriş meraklılarından. Sanırsın ki o beni işe alacak.

İSMAİL

Ne münasebet... Ben... Şey...

İsmail bir yandan ürkek adımlarla Selin hanıma doğru ilerler. Söylenenlerin kendisine mi söylendiğini anlayamayan İsmail bir Selin hanıma bir de etrafına bakınır. Gözü duvardaki tabloları takılır.

SELİN

Şu an sergiyi gezemezsiniz beyefendi.

İSMAİL

Ben... Sergi için değil... Öğretmenlik başvurusu...

Selin hanım İsmail'in görünüşünden dolayı yanlış yere geldiğini düşünmektedir. İsmail'i gözleriyle baştan aşağı süzer.

SELİN

Doğru yere geldiğinizden emin misiniz?

İsmail tepkisiz, yüzüne bakar. Kendinden emin bir hali vardır. Selin İsmail'e bıkkın bir tavırla bakış atar ve oturması için boş sandalyeyi gösterir.

SAHNE 3 / İŞ KABUL

SANAT GALERİSİ / İÇ / GÜN

Selin hanım ve İsmail'in konuşmaları bir süredir devam etmektedir. Selin hanımı İsmail'in anlattıklarından biraz etkilenmiş görürüz. Fakat yine de alışılmış sanatçı görüntüsünden uzak olduğu için şüpheli bir tavrı vardır. Bir elindeki Cv'ye bir de İsmail'e bakar.

SELİN

Bak şimdi İsmail... İsmail Bey... Cv'ni inceledim. İyi bir okuldan mezunsun ama bu iş sıradan bir sanat tarihi öğretmenliği işi değil. Daha fazla sorumlulukların olacak. Öncelikle benim bir asistanım gibi bir çok şeye koşuşturman gerekecek. Bu yüzden seni tanımam için bana biraz kendinden bahsetmeni istesem...

İSMAİL

Tabii.. tabi... Ben köyde doğdum, büyüdüm. Üzüm bağları arasında. Yani böyle... Ne bileyim... Toscana gibi bir yer.

SELİN

Toscana mı? (güler)

İSMAİL

Evet, Toscana. Gerçi Rönesans bizim köye pek uğramadı ama... Ben ona gitmek için elimden geleni yaptım. Burada, İstanbul'da okudum sanat tarihini. Burada abimin yanında kaldım okul boyunca...

SELİN

(lafını keserek) Anladım. Peki bana biraz Rönesans'tan, Rönesans Sanatından bahseder misin?

Selin hanım lafı fazla uzatmadan İsmail'in bilgisini biraz sınamak istemektedir.

İSMAİL

Rönesans...

(bir an düşünür ve hayale daldığını görürüz. Floransa'da dolaşan, Davut heykeline uzun uzun bakan İsmail görüntüsü altında Rönesans'tan bahsedilişi duyulur.)

Uyuyan Güzel masalını bilir misiniz? Kötü kalpli bir perinin yolladığı bir iğne, prensesin eline batar. Prens yüz yıllık bir uykuya dalar. Onu yüz yıl sonra yakışıklı bir prensin öpüşü uyandırır. İşte bu masaldaki kötü kalpli peri Ortaçağ'ın skolastik yapısıdır. Prenslerimiz de insanlık tabii ki. Onu uyandıran prens de Rönesans'ın büyük ustası Leonardo da Vinci.

SELİN

(seslenir) İsmail Bey.

İSMAİL

Müjde!

İSMAİL

Efendim?

İSMAİL

(kendinden geçmiş, büyük bir iştahla, el-kol hareketleriyle anlatmaktadır)

Müjde! The Annunciation. Da Vinci'nin tablosu. O bir dahidir. "Müjde" adlı tablosunda çok kaçışlı perspektif kullanarak bütün dünyayı hayretler içinde bırakmıştır. Az sayıdaki tablolarının her biri için yüzlerce kitap yazılabilir. Sonra Michelangelo'nun Davut Heykeli: Elleri ve kafası vücuduna göre daha büyüktür. Michelangelo bu heykeli Floransa Katedralinin üstüne, 30 metre yükseğe koyulsun diye tasarlamıştır. Ona iyice yaklaşıp kafanızı yukarı kaldırarak baktığınızda mükemmel bir oranlamayla görürsünüz. Bazı şeyleri daha iyi görebilmek için hayatta durduğunuz nokta çok önemlidir.

SELİN

İsmail Bey!

İsmail hayal dünyasından Selin hanımın yanına döner.

İSMAİL

Afedersiniz. Bazen kendimi kaybediyorum.

SELİN

Anlatım tarzınız okuldaki öğrencilerin epey hoşuna gidebilir. Size iş konusunda en kısa zamanda geri döneceğim. Bu arada bizim her yıl sonunda çocuklarla yaptığımız bir yurt dışı gezisi olur. Umarım yurtdışına çıkmak konusunda bir engeliniz yoktur.

İSMAİL

(Heyecanlı, kekeleyerek) Şey... Ben daha önce yurtdışına hiç çıkmadım.

SELİN

O halde bu yaz Floransa'ya gitmek için hazırlık yapsanız iyi olur.

(İsmail bir an için dona kalır. Şaşkın şakın bakar. Sonra mutlu bir şekilde gülümser.)

SAHNE 4 / FLORANSA

DIŞ / GÜN

Floransa'yı uzaktan görürüz. Şehir sesleri ve uzaktan duyulan, Vivaldi'nin Dört Mevsim eserinin "Yaz" bölümünün Presto kısmı.

SAHNE 5 / AŞKIN'LA TANIŞMA

FLORANSA SOKAK / DIŞ / GÜN

Sabahın erken saatleri. Öğrenci grubunu ve İsmail'i rehber eşliğinde bir meydanda görürüz. Grup ikiye ayrılmıştır.

REHBER

İsmail hocam, siz bu grupla diğer evde kalacaksınız. Sabah kahvaltıdan sonra yine burada buluşup gezi programımızı uygulayacağız. Aşkın bizimle daha önceden de bu geziye katıldığı için size hem dil konusunda hem de diğer konularda yardımcı olacaktır.

(Rehber, grup içinden bir çocuğu, Aşkın'ı İsmail'in yanına yönlendirir)

SAHNE 6 / HEYECAN

ODA / İÇ / GECE

Odada Aşkın'ı mışıl mışıl uyurken görürüz. İsmail'i heyecandan uyku tutmamıştır. Yatakta sağa sola döner. Gözlerini uyumak için kapatır. Başaramayacağını anlayınca açar. Elinde bir Floransa rehberi. Üstüne bir kalemle bir şeyler çiziktirir. Beğendiği cümlelerin altını çizer.

SAHNE 7 / SÖZÜMÜ KESME / SİNYORLAR MEYDANI / DIŞ / GÜN

Rehber, Davut Heykeli ve Neptün Çeşmesi'nin yanında gruba bir şeyler anlatıyor. Kalabalık. İsmail dikkat kesilmiştir.

REHBER

Michelangelo heykellerini alçıdan yapılan taslakları kullanmadan yaparmış ve...

(İsmail sözünü keser)

İSMAİL

(Elleriyle tarif ederek, coşkuyla anlatır)

Heykelin küvete batırıldığını düşünün. Küvetin tıpasını çektiğinizde, çekilen suyla birlikte heykel yavaş yavaş belirir. Hayalinde canlandığı heykeli mermerin içindeki esaretten kurtardığını söylemiştir kendisi... değil mi hocam?

REHBER

Evet, aynen öyle. Michelangelo, Neptün çeşmesini gördüğünde de...

(İsmail yine sözünü keser)

İSMAİL

Aah Ammanati Ah! Yazık ettin güzelim mermer parçasına!

REHBER

(Rehber, önce İsmail'in sözünü kesmesine tepki verecek olur, sonra da onun bu coşkulu haline güler)

...demiştir çeşmeyi yapan heykeltıraş
Ammanati'ye.

(İsmail rehberine bakar, çocuklara bakar,
hayretler içinde heykele bakmaya devam eder)

SAHNE 8 / PİZZA / FLORANSA'DA BİR SOKAK / DIŞ / GÜN

Grup gezinirken İsmail de arkalarından onları takip eder. Floransa'nın güzelliğiyle büyülenmiştir. Bir süre sonra grubun gerisinde kalır ve kaybolur. Hızlı çekim görüntülerle İsmail'in kaybolduğunu fakat bunu fark etmediğini görürüz.

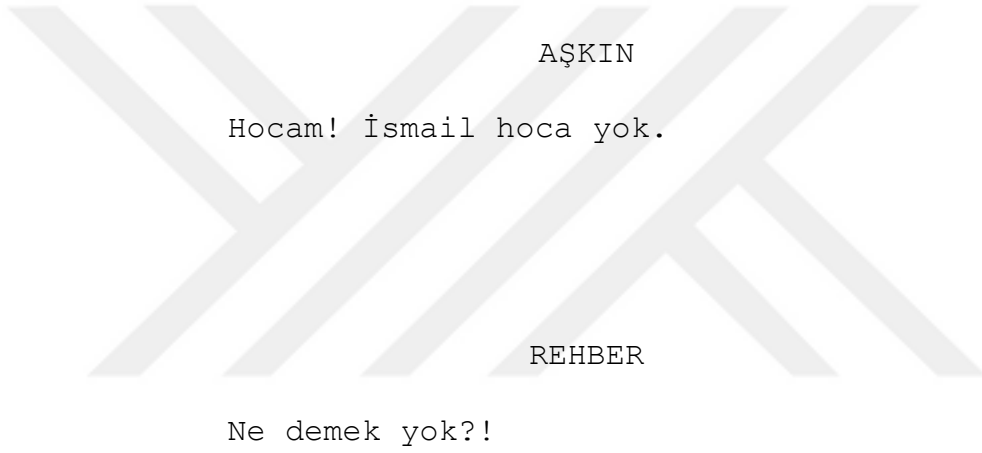
Kalabalık bir meydanda yürürken kaldırım kenarına çekilmiş, pizza yiyen evsiz bir adamın eline çarpar. Adamın pizzası yere düşer. Çok sinirlenir. İsmail'in arkasından bağırır.

ADAM

Hey stop! Tu piezza di merda! Non vedi che mangio? Cazzo!

SAHNE 9 / İSMAİL YOK! / BULUŞMA NOKTASI / DIŞ / AKŞAMÜSTÜ

Aşkın etrafına bakınmaktadır. Telaşlanır. Gruptaki diğer insanlar da Aşkın'ın ne yapmaya çalıştığını anlamak için onu takip etmektedir. Aşkın rehberine gider.

Herkesin farklı yönleri dağılıp İsmail'i aradığını görürüz. Bir sokak müzisyeni elindeki kemanla Vivaldi'nin Dört Mevsim'inden "Winter" bölümünü çalmaktadır.

SAHNE 10 / KOVALAMACA / FLORANSA SOKAKLARI / DIŞ / GECE

Bu sırada İsmail Floransa'nın birbirine benzeyen dar sokaklarında yorgun düşmüş bir halde buluşma noktasını ve kaldığı evi aramaktadır. Saat epeyce geç olmuştur. Rastgele bir sokağa saptığında sokağın diğer ucunda pizzasını yere düşürdüğü adamı görürüz. Karanlık sokakta yalnızca ikisi vardır.

Adam İsmail'e eliyle "Gel!" işareti yapar. İtalyanca bir şeyler mırıldanır. ("Pizzamı düşürdün, bunun hesabını vereceksin" gibi cümleler) İsmail önce bu hareketi üstüne alınmaz. Sağında solunda başka birilerini arar fakat sonra anlar ki hareket kendisine yapılmıştır. İsmail duraksar. Sonra garip hareketlerle adamı süzmeye ve ona yaklaşmaya başlar. Üstündeki kıyafeti, sakalını, gözlerini süzmeye başlar. İsmail'in beyninde bir şeyler uyandığı bellidir. Adam bu hareketlerin ne manaya geldiğini anlayamaz. İsmail bağırır.

İSMAİL

Leonardo!

Adama doğru koşmaya başlar. Adamı Leonardo da Vinci sanmıştır. Az önce gergin küfürler mırıldanan adam şimdi aksi istikamette kaçmaya başlar. İsmail'in bu tekinsiz tavırları onu korkutmuştur.

SAHNE 11 / LEONARDO / FLORANSA SOKAKLARI / DIŞ / GECE

İsmail, Leonardo'yu bir anlık gözden kaybeder. Bir sokağın ışık vurmayan bir köşesine girip tekrar sokak lambasının altına geldiğinde üstündeki kıyafetlerin Rönesans döneminde giyilen kıyafetlerden biri olduğunu görürüz. İsmail şaşırır fakat duruma alışması fazla zaman almaz. Tesadüf eseri adam tekrar İsmail'in önünde belirir. İyice korkmuş halde kaçmaktan vaz geçer ve olduğu yere diz çöker. İsmail adama iyice sokulur.

İSMAİL

Üstat Leonardo! Ne olur diz çökmeyin karşımda.
Burada diz çökmesi gereken biri varsa o da benim.

(İsmail de dizlerinin üstüne çöker)

Amacım size zarar vermek değil. Neden
kaçıyorsunuz ki? Sadece konuşmak istiyorum.

(İsmail iyice heyecanlanıp ayağa kaldırmak için adamın
yakasına yapışır. Adam dayak yiyeceğini düşünür)

LEONARDO

Per favore! Non mi fa del male. Io non sono
arrabbiato con Lei . Ho fame. Ha fatto cadere la mia
pizza. Non mi ha guardato nemmeno in faccia. Vorrei solo
un'altra fetta di pizza. Per favore!

(Lütfen! Bana zarar vermeyin. Size kızgın
değilim. Açım. Pizzamı düşürdünüz. Yüzüme bile
bakmadınız. Sizi takip ettim. Sadece yeni bir dilim pizza
isteyecektim. Lütfen)

Leonardo eliyle hemen karşı kaldırımdaki pizzacıyı
gösterir. İsmail bir adamın gösterdiği pizzacıya, bir
adama bakar. Durumu kavramaya çalışır. Kendini kaptırdığı
hayalden zar zor ayılır. Bir de üstündeki kıyafetlere
bakar ki terden sırılsıklam bir hale gelmiş, sabah
giydiği bir "Ti amo Firenze" baskılı tişört vardır. Adam
hala pizzacıyı ve karnını işaret etmektedir.

SAHNE 12 / PİZZA / PİZZACI ÖNÜ / DIŞ / GECE

İsmail, Leonardo'ya ve kendine birer dilim pizza almıştır. Elindeki pizzayı Leonardo'ya uzatır. Leonardo pizzayı aldığı anda Aşkın telaşlı bir halde arkasında belirir.

AŞKIN

İsmail hocam! Hocam sabahtan beri sizi arıyoruz! Siz burada pizza partisi yapıyorsunuz valla. Mahvolduk.

İSMAİL

Ben... eee... şey... bu beyefendi...

İsmail ne diyeceğini bilemez. Adamı göstermek için arkasını tekrar döndüğünde adam çoktan kaybolmuştur. Aşkın adamı görmediği için İsmail şaşkın şaşkın ne diyeceğini bilemeden ağzında laflar geveler.

SAHNE 13 / DIŞ / GÜN / SİNYORLAR MEYDANI

Öğrenci grubu, rehber ve İsmail hoca bir meydanda gezinti yapmaktadır. Bu defa Aşkın, İsmail'in elini sıkıca tutmaktadır. Rehber, sanat eserleri hakkında bilgi vermektedir.

REHBER

Evet çocuklar, Leonardo da Vinci o müthiş icatlarıyla Medici ailesini işte bu meydanda hayretler içinde bırakıyordu.

İsmail aşkının kulağına eğilir. Gergin.

İSMAİL

Aşkın'cım yeter ama artık, değil mi? Hocanım ben senin, oğlun değil. Bırak elimi.

AŞKIN

Olmaz hocam! Rehberimize söz verdim. Sizi bir kez daha kaybedersem çok kızar.

İsmail "Çocukluk yapma!" der gibi bir bakışla elini Aşkın'ın elinden çeker. Grup İsmail'in bu haline güler. Tam o sırada dün gece gördüğü Leonardo da Vinci'yle göz

göze gelir. Adam bir heykel gibi durmaktadır. Gördüğü şey hayal mi gerçek mi kestiremez. Yavaşça adama doğru yaklaşırken çocuklardan biri adamın önünde duran kutuya bozuk para atar. Adam aniden İsmail'e döner ve üstüne koşacakmış gibi bir hareket yapar. İsmail bir an korkudan ve telaştan ne yapacağını şaşırır. Adam İsmail'e göz kırpar ve adeta bir Leonardo da Vinci heykeli gibi kıpırtısız durduğu işine geri döner. İsmail grupla birlikte uzaklaşırken dönüp dönüp arkaya bakar, yaşadığı şoku atlatmaya çalışır. O sırada kalabalık içindeki grubu tekrar kaybeder. Dört bir yana bakınır. Bir gece önce başına gelenlere benzer şeyleri tekrar yaşayacağını düşünen İsmail koşturmaya başlar. Fakat onu bir süre sonra oda arkadaşı, hiç tanımadığı insanların arasında dans ederken bulur.

-son-

3.4. Çekim Senaryosu

Mio Amore Floransa- Çekim senaryosu: (İstanbul)							
SIRA	SAHNE/PLAN	MEKAN/IŞIK	ÖLÇEK/KAMERA	OYUNCULAR	OYUN	SES/MÜZİK	NOT
1	İŞ GÖRÜŞMESİ 1/1	Galeri/Dış/Gün	Yakın Plan (el ve kutu)	İsmail / Şarkıcı	Yerdeki bir kutuya bozuk para atıldığını görürüz.	Para Sesi / Ortam	Para kutusu, bozuk paralar
2	1/2	Galeri/Dış/Gün	Yakın Plan (İsmail'in ayağı)	İsmail / Şarkıcı	İsmail stresli bir şekilde ayağını yere vurmaktadır.	Rönesans Müzik	
3	1/3	Galeri/Dış/Gün	Genel Plan (karşı kaldırımdan Pera)	İsmail / Şarkıcı	İsmail ayağını vurmaya devam etmektedir. Sokak şarkıcısı şarkısını söyler. Sesi kayıttan duyarız. (jenerik müziğimiz olarak)	Rönesans Müzik	
4		Galeri/Dış/Gün	Genel plan (bir öncekine devam)	İsmail / Şarkıcı	JENERİK (GÖRÜNTÜ ÜSTÜNE YAZI) _İsmail oyununa devam eder: Stresli bir şekilde saatine bakar (5 saniye) Ardından saatine bakar.		Jenerik yazıları kadrajda ismail'den arta kalan boşluğa düşer. Yakalayabilirsek Pera önünde sürekli yem arayan kuşlara İsmail'in elindeki bisküvi parçasını ufaladığını ekleriz.
5	1/4	Galeri/Dış/Gün	Yakın Plan (İsmail'in kolu)	İsmail	Saati görürüz. (10:59'un 11:00 oluşu)	Rönesans Müzik	

						şarkısı	
6	1/5	Galeri/Dış/Gün	Genel Plan	İsmail / Şarkıcı	İsmail kolunu indirir. Kapıyakadar yürür. Kapının koluna elini atar.	Rönesans Müzik	
7	1/6	Kapı önü / Dış/Gün	İsmail amors (Galeri'yi görürüz)	İsmail / Kadın / Selin Hanım	İçeride Selin Hanım bir kadına kapıyı işaret eder. Kadın da sinirli el kol hareketleriyle hızlıca kapıya yönelir.	Rönesans Müzik	
8	1/7	Kapı önü / Dış/Gün	Genel plan (daha yakından, kapıyı ve İsmail'i boydan görürüz)	İsmail / Kadın	İsmail kapıyı açar açmaz Kadın'la yüz yüze gelir. İkisi aynı anda sağa birer adım atarlar. Sonra aynı anda sola adım atarlar. Bir türlü yol verememe oyunu.	Kapı açılma sesiyle müzik gider.	
9	1/8	Kapı önü / Dış/Gün	Yakın Plan (Kadın yüz)	İsmail / Kadın	Kadın İsmail'in yüzüne tiksiniş bir ifadeyle bakar.		
10	1/9	Galeri / İç / Gün	Bel plan İsmail	İsmail / Kadın	İsmail şaşkın bir halde kadına bakarken, Kadın İsmail'e hafif bir omuz atarak gider. İsmail giden kadının arkasından bakar. Yüzünü galeriye çevirir.		
SIRA	SAHNE/PLAN	MEKAN/IŞIK	ÖLÇEK/KAMERA	OYUNCULAR	OYUN	SES/MÜZİK	NOT

11	TANIŞMA 2/1	Galeri / İç / Gün	Genel Plan (İsmail Selin Hanım'ın masasına doğru ilerlerken takip ederiz)	İsmail / Selin Hanım	Salonun diğer ucunda Selin hanımı elindeki dosya kağıtlarını (muhtemelen bir cv) yırtıp çöpe atarken görürüz. Bir yandan konuşmaktadır. SELİN: Bir de utanmadan bana işimi öğretmeye kalkıyor. Sen kimsin ki? İsmail bu sırada Selin Hanıma doğru yürür, arada duvardaki tabloları bakış atar. "Sen kimsin ki?" repliğini üstüne alınmış gibi aniden Selin Hanım'a bakarak, uzaktan. İSMAİL: İsmail... Ben İsmail. Selin Hanım hareketine devam eder. SELİN: Bıktım... Bıktım bu gösteriş meraklılarından. Sanırsın ki o beni işe alacak. İSMAİL: Ne münasebet... Ben... Şey... İsmail'in gözü bir anda bir tabloya takılır. Başını tabloya çevirir. Selin hanım ilk defa İsmail'i görür. SELİN: Şu an sergiyi gezemezsiniz beyefendi. İsmail tekrar dikkatini toplar. Selin Hanım'a döner. İSMAİL: Ben... Sergi İçin değil... Öğretmenlik başvurusu... Selin Hanım İsmail'i baştan aşağı süzer. SELİN: Doğru yere geldiğinizden emin misiniz? İsmail Selin Hanım'a kendinden emin bir bakış atar. Selin Hanım sıkın bir of çeker. Gözüyle masasının önünde duran sandalyeyi işaret eder.		
----	----------------	----------------------	---	-------------------------	--	--	--

12	2/2	Galeri / İç / Gün	İsmail Yakın	İsmail / Selin Hanım	Aynı oyun		Bu sahnenin genel planında İsmail hareketli olacağından devamlılığa çok dikkat edilmeli!
13	2/3	Galeri / İç / Gün	Selin Yakın	İsmail / Selin Hanım	Aynı oyun		
14	İŞ KABUL 3/1	Galeri / İç / Gün	Genel (Masada İsmail ve Selin)	İsmail / Selin Hanım	Selin Hanım bir elindeki CV'ye, bir de İsmail'e bakar. SELİN: Bak şimdi İsmail... İsmail Bey... CV'ni inceledim. İyi bir okuldan mezunsun ama bu iş sıradan bir sanat tarihi öğretmenliği işi değil. Sandığından daha fazla sorumlulukların olacak. Öncelikle benim bir asistanım gibi bir çok şeye koşturman gerekecek. Bu yüzden seni tanımam için bana biraz kendinden bahsetmeni istesem... İSMAİL: Tabii... Tabii... Ben köyde doğdum, büyüdüm. Üzüm bağları arasında. Yani böyle... Ne bileyim... Toscana gibi bir yer. SELİN: Toscana mı? (Selin güler.)		İsmail'in Uyuyan Güzel Masalında 'cut' yapılabilir.

				İSMAİL: Evet, Toscana. Gerçi Rönesans bizim köye pek uğramadı ama... Ben ona gitmek için elimden geleni yaptım. Burada, İstanbul'da okudum sanat tarihini. Burada abimin yanında kaldım okul boyunca... (Selin lafını keser.) SELİN: Anladım. Peki bana biraz Rönesans'tan, Rönesans Sanatından bahseder misin? (Selin hanım İsmail'e hafif küçümser bir bakış atar) İSMAİL: Rönesans... (Gözlerini hafif kısar ve hayale dalarak anlatır) Uyuyan Güzel masalını bilir misiniz?	
--	--	--	--	--	--

				Kötü kalpli bir perinin yolladığı bir iğne, prensesin eline batar. Prens yüz yıllık bir uykuya dalar. Onu yüz yıl sonra yakışıklı bir prensin öpüşü uyandırır. İşte bu masaldaki kötü kalpli peri Ortaçağ'ın skolastik yapısıdır. Prensümüz de insanlık tabii ki. Onu uyandıran prens de Rönesans'ın büyük ustası Leonardo da Vinci. (Selin hanım seslenir) SELİN: İsmail Bey. İSMAİL: Müjde! SELİN: Efendim? (kendinden geçmiş, büyük bir iştahla, el-kol hareketleriyle anlatmaktadır) İSMAİL: Müjde! The Annunciation. Da Vinci'nin tablosu. O bir dahidir. "Müjde" adlı tablosunda çok kaçışlı perspektif kullanarak bütün dünyayı hayretler içinde bırakmıştır. Az sayıdaki tablolarının her biri için yüzlerce kitap yazılabilir. Sonra Michelangelo'nun Davut Heykeli: Elleri ve kafası vücuduna göre daha büyüktür. Michelangelo bu heykeli Floransa Katedralinin üstüne, 30 metre yükseğe koyulsun diye tasarlamıştır. Ona iyice yaklaşıp kafanızı yukarı kaldırarak baktığınızda mükemmel bir oranlamayla görürsünüz. Bazı şeyleri daha iyi görebilmek için hayatta durduğunuz nokta çok önemlidir. SELİN: İsmail Bey! (İsmail hayal dünyasından Selin hanımın yanına döner.) İSMAİL: Afedersiniz. Bazen kendimi		
--	--	--	--	---	--	--

					kaybediyorum. SELİN: Anlatım tarzınız okuldaki öğrencilerin epey hoşuna gidebilir. Size iş konusunda en kısa zamanda geri döneceğim. Bu arada bizim her yıl sonunda çocuklarla yaptığımız bir yurt dışı gezisi olur. Umarım yurtdışına çıkmak konusunda bir engeliniz yoktur. İSMAİL: (Heyecanlı, kekeleyerek) Şey... Ben daha önce yurtdışına hiç çıkmadım. SELİN: O halde bu yaz Floransa'ya gitmek için hazırlık yapmanız iyi olur. (İsmail şaşkınlıktan dona kalır)		
--	--	--	--	--	---	--	--

Mio Amore Floransa- Çekim senaryosu – (Floransa)							
1. GÜN							
SIR A	SAHNE/PLA N	MEKAN/IŞI K	ÖLÇEK/KAME RA	OYUNCULA R	OYUN	SES/MÜZİ K	NOT
18	4/1 FLORANSA GÖRÜNTÜS Ü	Piazzale Michelangelo Dış / Gün	Genel Plan Geniş açı		Floransa'nın güzel bir manzara görüntüsü		Güzel manzara için Giardino di Boboli de olabilir. Vakit kalırsa iki yerden de görüntü alınır. Çok uzak değil.
19	6/1 UYKU TUTMUYOR	Ev / İç / Gece	Genel Plan	İsmail / Aşkın Odanın durumuna göre diğer öğrenciler	Aşkın gayet dağılmış bir şekilde uyumaktadır. İsmail yatağında döner. Bir kez de diğer tarafa döner. Hafif doğrulur. Yanındaki Floransa Rehber kitapçığını alır. Açar.	Ortam	
20	6/2	Ev / İç / Gece	Yakın plan (İsmail göğüs, elindeki kitabı da görürüz)	İsmail	İsmail'in gözlerinde hiç uyku yoktur. Heyecanlı solumaktadır. Rehberden bir cümlemin altını çizer.	Ortam	
2. GÜN							
	SAHNE/PLA N	MEKAN/IŞI K	ÖLÇEK/KAME RA	OYUNCULA R	OYUN	SES/MÜZİ İK	NOT
22	7/2	Piazza della Signoria Dış / Sabah	Rehber Yakın	İsmail / Rehber Grup	Aynı oyun.	Ortam	El detayları ve bakış detayları da

							alınmalı
23	7/3	Piazza della Signoria Dış / Sabah	İsmail Yakın	İsmail / Rehber Grup	Önce Davut Heykeli'ni sonra da Neptün Çeşmesi'ni görecektir. şekilde ufak bir hareket yapabiliriz. Rehber anlatır. REHBER: Michelangelo heykellerini alçıdan yapılan taslakları kullanmadan yaparmış ve... (İsmail sözünü keser) (Elleriyle tarif ederek, coşkuyla anlatır) İSMAİL: Heykelin küvete batırıldığını düşünün. Küvetin tıpasını çektiğinizde, çekilen suyla birlikte heykel yavaş yavaş belirir. Hayalinde canlandırdığı heykeli mermerin içindeki esareten kurtardığını söylemiştir kendisi... değil mi hocam? REHBER: Evet, aynen öyle. Michelangelo, Neptün çeşmesini gördüğünde de... (İsmail yine sözünü keser) İSMAİL: Aah Ammanati Ah! Yazık ettin güzelim mermer parçasına! (Rehber, önce İsmail'in sözünü kesmesine tepki verecek olur, sonra da onun bu coşkulu haline güler) REHBER: ...demiştir çeşmeyi yapan heykeltıraş Ammanati'ye. (İsmail rehbera bakar, çocuklara bakar, hayretler içinde heykele bakmaya devam eder)	Ortam	El detayları ve bakış detayları da alınmalı
24	5/1 GELİŞ	Piazza di Santa Croce Dış / Akşamüstü	İsmail Genel Kamera İsmail'in etrafında döner	İsmail / Rehber Grup	İsmail büyülenmiş bir şekilde meydana ve Basilica di Santa Croce'ye bakmaktadır. Rehber'in İsmail'e seslendiği duyulur. REHBER: İsmail Hocam... İsmail Hocam! İsmail bir anlık duraksamayla Rehber'e döner.	Ortam	

25	5/2	Piazza di Santa Croce Dış / Akşamüstü	Grup Genel	İsmail / Rehber Grup	İsmail gruba, Rehber'e doğru yaklaşır. REHBER: İsmail hocam, siz bu grupla beraber diğer evde kalacaksınız. Sabah kahvaltıdan sonra yine burada buluşup gezi programımızı uygulayacağız. Aşkın bizimle daha önceden bu geziye birkaç kez daha katıldığı için size hem dil konusunda hem de diğer konularda yardımcı olacaktır. (Bu sözler sırasında aşkının omuzlarından tutup İsmail'le bakışmasını sağlar. İsmail hafif şaşkın bakışlarla Aşkın'a bakar)	Ortam	
26	5/3	Piazza di Santa Croce Dış / Akşamüstü	Rehber yakın	İsmail / Rehber Grup	Aynı oyun.	Ortam	
27	5/4	Piazza di Santa Croce Dış / Akşamüstü	İsmail yakın	İsmail / Rehber Grup	Aynı oyun	Ortam	
28	5/5	Piazza di Santa Croce Dış / Akşamüstü	Bel plan (Aşkın'ı da rahat görebilmek için)	İsmail / Rehber Grup	Aynı oyun	Ortam	
29	9/1 İSMAİL YOK!	Piazz della Repubblica Dış / Akşamüstü	Genel (Grubu yürürken görürüz)	Aşkın / Rehber Grup	Grup hafif yorulmuş halde yürür. Evlere dönüş resmi gibidir. Rehber bir şey anlatmaz. Kendi aralarında konuşanlar vardır. Aşkın telaşlı, etrafına bakınır. Sonra Rehber'in yanına koşturur. AŞKIN: Hocam! İsmail hoca yok. REHBER: Ne demek yok?! Rehber korku dolu, etrafına bakınır. Grup birden etrafa dağılır.	Ortam	

30	9/2	Piazz della Repubblica Dış / Akşamüstü	İkili Yakın (Aşkın ve Rehber)	Aşkın / Rehber Grup	Aşkın telaşlı AŞKIN: Hocam! İsmail hoca yok. REHBER: Ne demek yok?! Rehber korku dolu, etrafa bakınır.	Sahne sonunda müzik	Sahnenin son karesini bir sokak müzisyenine bitirmeye çalışalım. Müzik sahne geçişinde devam.
3. GÜN							
SIR A	SAHNE/PLAN	MEKAN/İŞİ K	ÖLÇEK/KAMERA	OYUNCULAR	OYUN	SES/MÜZİK	NOT
31	8/1 PİZZA (KAYBOLMA)	Floransa sokakları Dış / Gün	Genel Plan	İsmail	İsmail'i uzun uzun dolaşırken çekeriz. Hayran hayaran çevreyi izler. Detaylar da alınabilir.	Ortam / Rönesans Müzik	Bu görüntülerden biraz stok yapmalıyız.
32	8/2	Floransa sokakları Dış / Gün	Yakın Plan İsmail	İsmail	İsmail kaybolduğunu fark eder. Sağa sola bakınır. Telaşlanır. Bir sokağa doğru yönelir. Sonra vaz geçer. Diğer bir sokağa yürümeye başlar.	Ortam / Rönesans Müzik	

33	8/3	Floransa sokakları Dış / Gün	Genel Plan (İsmail / Leonardo)	İsmail / Leonardo	İsmail öncekinden daha telaşlı. Hafif koşturuyor. Leonardo elinde bir dilim pizza, kalabalığın bir kenarında, merdivenlere oturmuş. Büyük dikkatle pizza yemektedir. Leonardo fark etmez ve eline çarpar. Pizza düşer. Leonardo çok sinirlenir. İsmail'in arkasından bağırır. LEONARDO: Hey stop! Tu piezza di merda! Non vedi che mangio? Cazzo! (Hey dur! Seni gidi bok herif! Elimde pizza olduğunu görmüyor musun? Kahretsin!)	Ortam / Müzik biter.	Leonardo 'nun üstünde kıyafetler i vardır fakat pizza yerken daha çok sokakta yaşayan biri gibi görünme sine gayret etmeliyiz .
34	8/4	Floransa sokakları Dış / Gün	Yakın Plan (Leonardo)	İsmail / Leonardo	Leonardo pizzasını yemeye hazırlanır. Tam ağzını açtığı sırada İsmail bacağıyla eline çarpar. Pizza düşer. Leonardo sinirlenir. Arkasından bağırır. LEONARDO: Hey stop! Tu piezza di merda! Non vedi che mangio? Cazzo! (Hey dur! Seni gidi bok herif! Elimde pizza olduğunu görmüyor musun? Kahretsin!)	Ortam	
35	10/1 KOVALAM	Floransa sokakları	Omuz kamera (İsmail)	İsmail	Arkadan takip ederiz. İsmail yürümekten yorgun düşmüş. Bir köşebaşına kadar yürür.	Ortam / İsmail'in nefes	Bu hareket

	ACA	Dış / Gece Sokak Lambası efektini güçlendirece k bir ışık. Yüzleri belirginleştir mek için alttan destek gerekebilir.			Sırtını duvara yaslar. Durur. Arkasına bakar. Derin bir nefes alır. Yavaşça kafasını diğer köşeye çevirir. Bu hareket boyunca kamera İsmail'i önce arkadan takip eder. Köşede durduğunda yaklaşır ve İsmail'in korkulu bakışları sırasında çevresinden dolanarak köşeyi döner. İsmail bir an kadrından çıkar. Kafasını kameranın şimdi bulunduğu köşeden uzatır. Şaşkın ve korku dolu bir bakış atar.	sesleri	boyunca kamera İsmail'i önce arkadan takip eder. Köşede durduğun da yaklaşır ve İsmail'in korkulu bakışları sırasında çevresind en dolanara k köşeyi döner. İsmail bir an kadrında n çıkar. Kafasını kameranı n
							şimdi bulunduğ

							u köşeden uzatır. Şaşkın ve korku dolu bir bakış atar.
36	10/2	Floransa sokakları Dış / Gece Sokak Lambası efektini güçlendirece k bir ışık. Yüzleri belirginleştir mek için alttan destek gerekebilir.	Bel plan (Leonardo)	Leonardo	Leonardo'yu karanlıkta bir siluet olarak görürüz.	Ortam / İsmail'in nefes sesleri	Leonardo 'nun eliyle "Gel" işareti yaptığını detay alalım.

37	10/3	Floransa sokakları Dış / Gece Sokak Lambası efektini güçlendirecek bir ışık. Yüzleri belirginleştirmek için alttan destek gerekebilir.	Genel Plan (İsmail / Leonardo)	İsmail / Leonardo	Adam İsmail'e eliyle "Gel!" işareti yapar. İtalyanca bir şeyler mırıldanır. ("Pizzamı düşürdün, bunun hesabını vereceksin" gibi cümleler) İsmail önce bu hareketi üstüne alınmaz. Sağında solunda başka birilerini arar fakat sonra anlar ki hareket kendisine yapılmıştır. İsmail duraksar. Sonra garip hareketlerle adamı süzmeye ve ona yaklaşmaya başlar. Üstündeki kıyafeti, sakalını, gözlerini süzmeye başlar. İsmail'in beyninde bir şeyler uyandığı bellidir. Adam bu hareketlerin ne manaya geldiğini anlayamaz. İsmail bağırır. İSMAİL: Leonardo! Adama doğru koşmaya başlar. Adamı Leonardo da Vinci sanmıştır. Az önce gergin küfürler mırıldanan adam şimdi aksi istikamette kaçmaya başlar. İsmail'in bu tekinsiz tavırları onu korkutmuştur.	Ortam	
38	10/4	Floransa sokakları Dış / Gece Sokak Lambası efektini güçlendirecek bir ışık. Yüzleri belirginleştirmek için alttan destek gerekebilir.	Yakın Plan (İsmail'in gözünden Leonardo)	İsmail / Leonardo	Leonardo aynı oyunu oynar. İsmail'in gözünden görür gibi çekeriz.	Ortam	
39	10/5	Floransa sokakları Dış / Gece	Genel Plan (İsmail / Leonardo)	İsmail / Leonardo	İsmail, Leonardo'yu kovalıyor. Leonardo korkmuş.	Ortam	Stoklu çekelim.

40	11/1 LEONARDO	Floransa sokakları Dış / Gece	Genel Plan (İsmail / Leonardo)	İsmail / Leonardo	Leonardo koşarak sabit kadraya girer ve çıkar. Arkasından İsmail gelir. Durur. Leonardo'yu kaybettiğine pişman bir hareket yapar (Tüh be!) Bir köşeye çekilir. O sırada bir anlık karanlığa düşer. Keseriz.	Ortam	
41	11/2	Floransa sokakları Dış / Gece	Genel plan (İsmail'i daha yakından görürüz)	İsmail / Leonardo	İsmail karanlıktan çıkar. Üstündeki kıyafetler değişmiştir. Rönesans kıyafeti vardır. Fark eder. Üstüne başına bakınır. Kumaşa dokunur. Şaşkındır. Afallamıştır Leonardo tekrar İsmail'in önüne çıkar. Kaçamayacağını anlamış. Nefes nefese. Korku dolu, diz çöker. İsmail Leonardo'ya iyice sokulur. İSMAİL: Üstat Leonardo! Ne olur diz çökmeyin karşımda. Burada diz çökmesi gereken biri varsa o da benim. (İsmail de dizlerinin üstüne çöker) Amacım size zarar vermek değil. Neden kaçıyorsunuz ki? Sadece konuşmak istiyorum. (İsmail iyice heyecanlanıp ayağa kaldırmak için adamın yakasına yapışır. Adam dayak yiyeceğini düşünür) LEONARDO: Per favore! Non mi fa del male. Io non sono arrabbiato con Lei . Ho fame. Ha fatto cadere la mia pizza. Non mi haguardato nemmeno in faccia. Vorrei solo un'altra fetta di pizza. Per favore! (Lütfen! Bana zarar vermeyin. Size kızgın değilim. Açım. Pizzamı düşürdünüz. Yüzüme bile bakmadınız. Sizi takip ettim. Sadece yeni bir dilim pizza isteyecektim. Lütfen) Leonardo eliyle hemen karşı kaldırımı gösterir. İsmail bir adamın gösterdiği yöne, bir adama bakar. Durumu kavramaya çalışır. Kendini kaptırdığı hayalden zar zor ayılır.	Ortam	

42	11/3	Floransa sokakları Dış / Gece	Yakın Plan (İsmail ve Leonardo ikili)	İsmail / Leonardo	Leonardo'nun diz çökmesiyle başlar. Aynı oyun.	Ortam	
43	11/4	Floransa sokakları Dış / Gece	Yakın Plan (İsmail)	İsmail / Leonardo	Leonardo'nun diz çökmesiyle başlar. Aynı oyun.	Ortam	
44	11/5	Floransa sokakları Dış / Gece	Yakın Plan (Leonardo)	İsmail / Leonardo	Leonardo'nun diz çökmesiyle başlar. Aynı oyun.	Ortam	
45	11/6	Floransa sokakları Dış / Gece	Genel Plan	Leonardo	Leonardo'nun gösterdiği yönde açık bir pizzacı görürüz.	Ortam	
46	12/1 PİZZACI	Pizzacı önü Dış / Gece	Genel Plan (İsmail / Leonardo)	İsmail / Leonardo / Aşkın	İsmail ve Leonardo'yu karşıdan görürüz. Kaldırıma oturmuşlardır. Önlerindeki kutudan pizza yerler. İsmail eliyle kopardığı bir dilimi zorla Leonardo'ya uzatır. Uzatırken pizzadan bir parça İsmail'in üstüne düşer. Düşen parçaya bakarken elbiselerinin eski günlük kıyafeti olduğunu fark eder. Üstüne başına bakınır. Durumu çözemediği için şaşkın şaşkın bakınır. O sırada diğer taraftan Aşkın gelir. AŞKIN: Hocam!?	Ortam	
47	12/2	Pizzacı önü Dış / Gece	Yakın Plan (İsmail)	İsmail / Aşkın	AŞKIN: İsmail hocam! Hocam sabahtan beri sizi arıyoruz! Siz burada pizza partisi yapıyorsunuz valla. Mahvolduk. İSMAİL: Ben... eee... şey... bu beyefendi... Arkasını dönüp Leonardo'yu göstermek ister fakat adam çoktan gitmiştir. Afallar. Aşkın'a dönüp saçma bir bakış atar.	Ortam	
48	12/3	Pizzacı önü Dış / Gece	Yakın Plan (Aşkın)	İsmail / Aşkın	Aynı oyun.	Ortam	

4. GÜN							
SIR A	SAHNE/PLA N	MEKAN/IŞI K	ÖLÇEK/KAME RA	OYUNCULA R	OYUN	SES/MÜZİK	NOT
49	13/1 FİNAL	Piazza della Signoria Dış / Sabah	Genel Plan (Bütün grup)	İsmail / Rehber Grup	Bütün grup etrafa bakınarak yürür. Rehber konuşur. Aşkın, İsmail'in elinden tutamaktadır. REHBER: Evet çocuklar, Leonardo da Vinci o müthiş icatlarıyla Medici ailesini işte bu meydanda hayretler içinde bırakıyordu. İsmail aşkının kulağına eğilir. Gergin. İSMAİL: Aşkın'cım yeter ama artık, değil mi? Hocanım ben senin, oğlun değil. Bırak elimi. AŞKIN: Olmaz hocam! Rehberimize söz verdim. Sizi bir kez daha kaybedersem çok kızar. İsmail "Çocukluk yapma!" der gibi bir bakışla elini Aşkın'ın elinden çeker. Grup İsmail'in bu haline güler. Tam o sırada gözü bir şeye takılır.	Ortam	
50	13/2	Piazzadella SignoriaDış / Sabah	Yakın Plan(İsmail / Aşkın)	İsmail / RehberGrup	İsmail aşkının kulağına eğilir. Gergin.İSMAİL: Aşkın'cım yeter ama artık, değil mi? Hocanım ben senin, oğlun değil. Bırak elimi.AŞKIN: Olmaz hocam! Rehberimize söz verdim. Sizi bir kez daha kaybedersem çok kızar.İsmail "Çocukluk yapma!" der gibi bir bakışla elini Aşkın'ın elinden çeker. Grup İsmail'in bu haline güler.Tam o sırada gözü bir şeye takılır.	Ortam	
51	13/3	Piazza della Signoria Dış / Sabah	Yakın Plan (İsmail)	İsmail / Rehber Grup	İsmail'in dikkatli bakışını tek görürüz. Bir şey olmuş gibidir. Bir tanıdığını görmüş gibi.	Ortam	

52	13/4	Piazza della Signoria Dış / Sabah	Genel (Leonardo)	İsmail / Rehber Grup	Leonardo bir kaidenin üstünde kanlı canlı bir heykel gibi durmaktadır. İsmail yavaşça, tedirgin ona yaklaşır. İyice yaklaştığı sırada, birisi Leonardo'nun önündeki kutuya bir bozuk para atar. İsmail bunu fark etmeden yavaş yavaş ilerler. Leonardo ani bir hareket yapar. İsmail bir an öyle çok şaşırır ki hayalle gerçek arasında gidip gelmiş gibi, derin bir uykudan aniden uyanmış gibi bir hareket yapar. Belki küçük bir çılgılık.	Ortam	
53	13/5	Piazza della Signoria Dış / Sabah	Yakın Plan (İsmail)	İsmail / Rehber Grup	İsmail'in irkilmesini tek görürüz.	Ortam	
54	13/6	Piazza della Signoria Dış / Sabah	Yakın Plan (El)	İsmail / Rehber Grup	Kutuya para atan el detayı	Ortam / "Lamento Della Ninfa" şarkısı çok kısık girer	Bu görüntü filmin açılış karesine benzer olmalı.
55	13/7	Piazza della Signoria Dış / Sabah	Yakın Plan (Leonardo)	İsmail / Rehber Grup	Leonardo, İsmail'i tanıdığını belli eden bir bakış atar ve göz kırpar.	Ortam / "Lamento Della Ninfa" kısık devam	
56	13/8	Piazza della Signoria Dış / Sabah	Genel Plan (İsmail)	İsmail / Rehber Grup	İsmail başına gelenlerin ne olduğunu kavramakla kavramamak arasında sağına soluna bakınır ve nihayetinde Leonardo'ya selam verir. Bu sırada fonda Rehber'in sesi duyulur. REHBER: Bir heykele nereden baktığınız çok önemlidir. Durduğunuz her noktada farklı bir gerçeklikle karşılaşabilirsiniz. İsmail kendini toparlar. İSMAİL: (kendi kendine) Nereden baktığımız çok önemli. Kafasını çevirir. Tekrar şaşkın bakışlarla fakat bu sefer	Ortam / "Lamento Della Ninfa" kısık devam	

					neşeli etrafına bakınır. Bir süre sonra kalabalığı tekrar kaybettiğini fark eder. Çaresiz koşmaya başlar.		
57	13/9	Piazza della Signoria Dış / Sabah	Genel Plan (sinyorlar Meydanı)	İsmail / Rehber Grup	Dans eden bir sürü insanın arasında İsmail de vardır. Aşkın kalabalıkta onu fark eder ve kolundan yakalar.	Ortam / Rönesans Müzik	

3.5. Storyboard

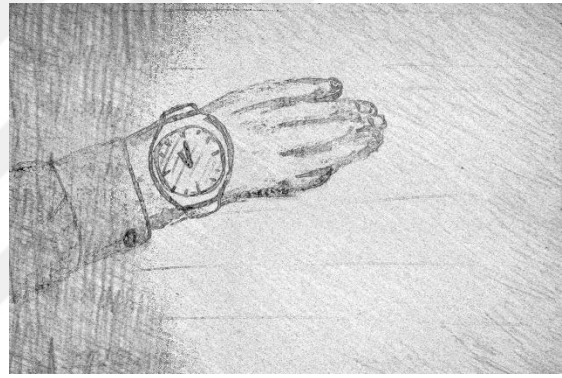
1/1 İsmail yerdeki bir kutuya bozuk para atar.

1/2 İsmail stresli bir şekilde ayağını yere vurmaktadır.

1/3 İsmail ayağını vurmaya devam etmektedir. Sokak şarkıcısı şarkısını söyler .

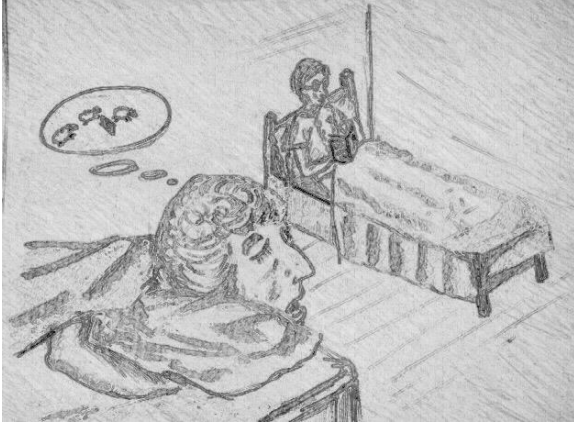
1/4 Saati görürüz. (10:59'un 11:00 oluşu)

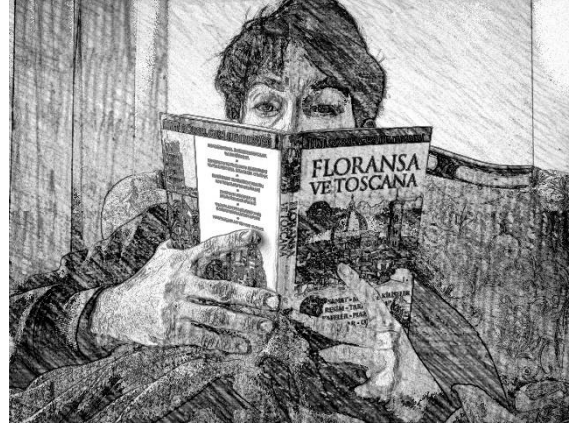
1/5 - 1/6 İçeride Selin Hanım bir kadına Kapıyı işaret eder. Kadın da sinirli el kol hareketleriyle hızlıca kapıya yönelir.

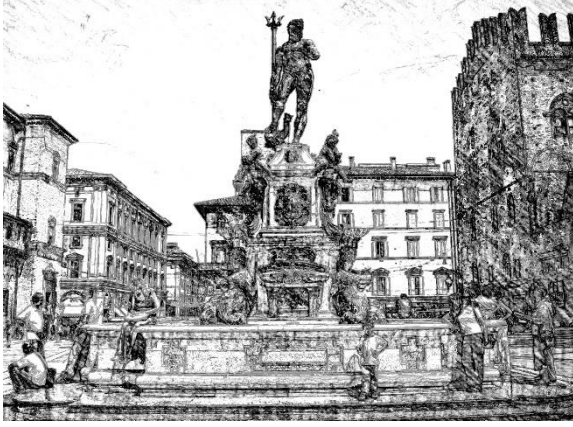
1/7 – 1/8 – 1/9 İsmail kapıyı açar açmaz Kadın'la yüz yüze gelir.

6/1 İsmail'i uyku tutmuyor. Aşkın çoktan uyumuş bile.

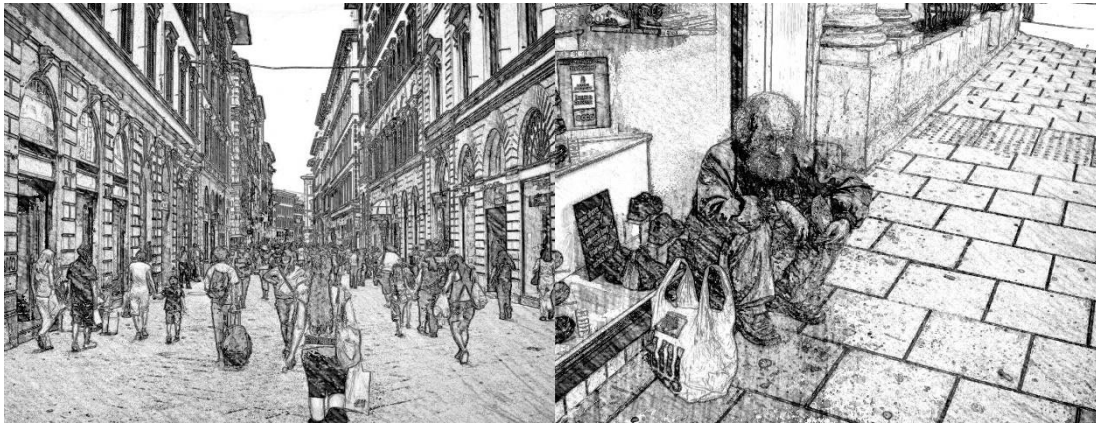
6/2 İsmail, elinde kitap. Sokaklarda yapacağı gezintinin hayalini kuruyor.

7/1 Sözümü kesme. Bütün grubu Siyorlar Meydanı'nda görürüz.

7/2 – 7/3 Sözümü kesme. . İsmail Rehber'in sözünü kesiyor. Çok heyecanlı.

8/1-2 İsmail'in kaybolması. Farklı sokak çekimleriyle desteklenecek.

8/3 Pizza yiyen adam.
İsmail pizza yiyen adama çarpar.

8/4 Floransa sokakları ve kaybolan İsmail.
Farklı sokak çekimleriyle desteklenecek.

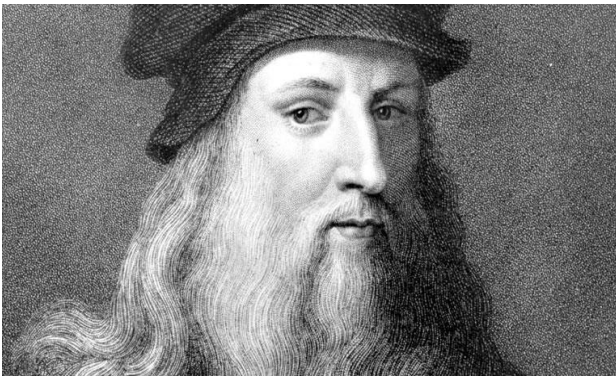
9/1 İsmail yok! Aşkın Rehber'e İsmail'in
yanlarında olmadığını söylüyor.

9/2 İsmail yok! İsmail'i aramak için herkes
dört bir yana dağılıyor.

10/1 Uzaklardan birinin gizemli bir
Şekilde yaklaştığı görülür.

10/2 İsmail Leonardo ile karşılaşır.
Yakın planda Leonardo'nun yüzünü görürüz.

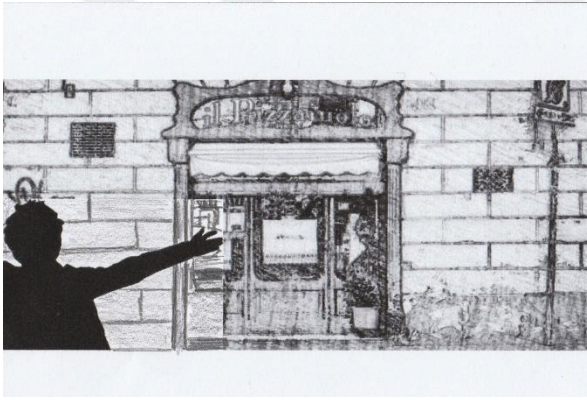
10/3 Kovalamaca. Farklı sokak
çekimleriyle desteklenecek.

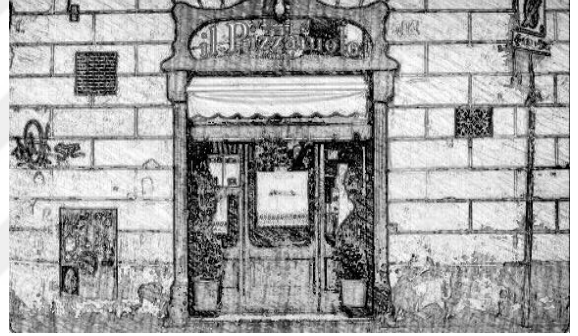
10/4 Kovalamaca. Farklı sokak çekimleri.

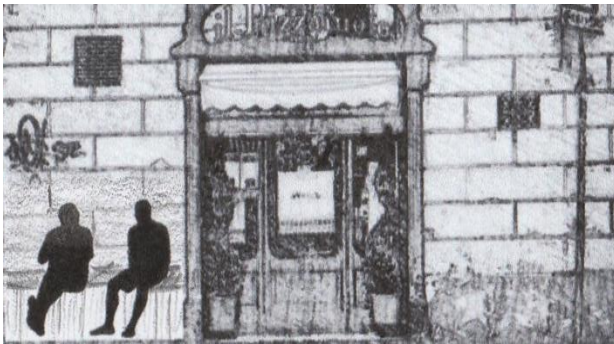
11/1 – 11/2 – 11/3 – 11/4
İsmail diz çöker. Yalvarır.

11/5 Leonardo eliyle bir şeyler gösterir.

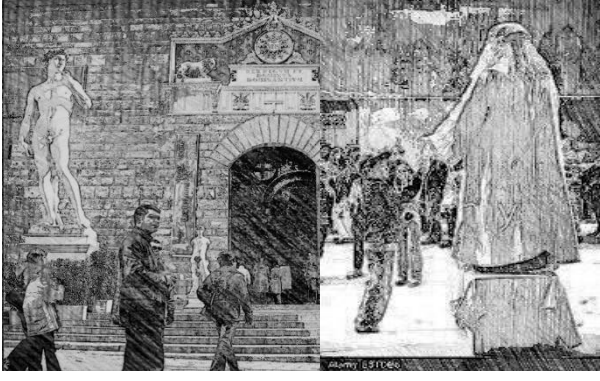
11/6 Leonardo'nun gösterdiği yönde
bir pizzacı görürüz.

12/1-2-3 İsmail ve Leonardo
Pizzacının önünde oturmuş pizza yerler.

12/3 Aşkın İsmail'i bulur.

13/1-2 Son sahne. İsmail ve Aşkın
Yan yana Sinyorlar Meydanı'nda.
Çevredekiler İsmail'in bu haline güler.

13/3-4 İsmail, bir kaidenin üstündeki
Leonardo'ya tedirgin bir biçimde yaklaşır.

13/5 İsmail'i yakın plan Leonardo'ya
dikkatli dikkatli bakarken görürüz.

13/6 Kutuya para atan el.

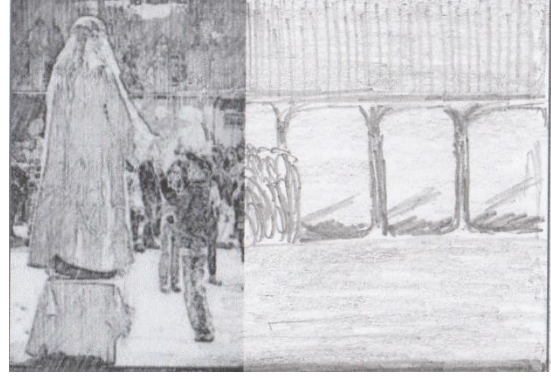
13/7 Leonardo, İsmail'i tanıdığını
belli eder.

13/8 Rehber'in bakış açısı hakkındaki
sözleri duyulur.

13/9 Meydanın farklı yerlerinde aynı
adamlardan görürüz.

13/9 Meydanın farklı yerlerinde aynı
adamlardan görürüz.

13/9 Meydanın farklı yerlerinde aynı
adamlardan görürüz.

3.6. Karakterler

3.6.1. İsmail

İsmail, 25-30 yaşlarında, İstanbul'da iyi bir üniversitenin sanat tarihi bölümünden mezun bir gençtir. Alanında oldukça başarılı ve bilgilidir. Ege'nin bir kasabasında büyümüştür. Halinde, tavrında bir Anadolu insanı vardır. Fakat pek fazla Anadolu ağzıyla konuşmaz. Kibardır. Duyarlıdır. İyi bir eğitim almasının yanında kendini iyi eğitmiş bir insandır. En belirgin özelliği hayalperest olmasıdır. Çok çabuk hayallere dalabilir. Kolay kandırılabilir. Aptal değildir. Saf bir insandır. Hafif esmer ve uzun boyludur. Tam bir günümüz Anadolu insanıdır.

Ailesi doğup büyüdüğü kasabada yaşamaktadır. Üzüm bağları vardır. Çiftçi bir aileden gelmektedir. Küçüklüğünde okuldan arta kalan zamanlarda üzüm bağında çalışarak ailesine yardım etmiştir. Muhtemelen sınıfının en çalışkan ve başarılı öğrencisiydi. Pek ekonomik sıkıntı çekmemiştir. Bir şehirli aile çocuğu gibi üniversiteyi kazanmak zorunda olduğu baskısıyla büyütülmemiş, tam tersine olabildiğince serbest yetişmiştir. İsmail'in küçüklüğünde tesadüfen tanıştığı sanat tarihi kitaplarına ilgisi giderek artmış çok okuyup özellikle Rönesans sanatı ve Floransa hakkında çok şey öğrenmiştir. En büyük tutkusu Floransa'ya gitmek ve o eserleri görebilmektir. Üniversiteyi kazandığında da İstanbul'da yaşayan abisinin yanına gönderilmiş ve rahat bir öğrencilik hayatı yaşamıştır. Birçok konuda abisi ona yardımcı olmuş, şehir hayatında yok olup gitmesine izin vermemiştir.

Okulda edindiği, kendisine benzeyen birkaç arkadaşı dışında pek arkadaşı yoktur. Zaten gece hayatından da pek haz etmez. Asosyal değildir. Arada bir arkadaşlarıyla çıkar dışarı fakat bir yerlerde dans etmekten ziyade çay içip sohbet etmeyi, öğrendiği yeni şeyleri arkadaşlarıyla paylaşmayı daha çok sever.

Giyimine ve tarzına fazla özen göstermez. Pahalı giysiler giymek yerine temiz giysiler giymek onun için daha önemlidir.

Görüşmesine gittiği öğretmenlik işini muhtemelen Selin hanımı tanıyan bir hocası tavsiye etmiştir. Çocuklarla iyi anlaşır. Bir anlamda kendisi de çocuk gibidir.

3.6.2. Selin

Orta yaşlarda bir ressam. Aynı zamanda da bir güzel sanatlar lisesinde sanat yönetmenliği ve bölüm başkanlığı yapmaktadır. Lisedeki sanat galerisinin de yöneticisidir. İyi bir sanatçıdır. Dolayısıyla keskin zekalı ve hassastır. Kendi başına ayakta durabilen, güçlü bir yapısı vardır. Gerektiğinde otoriter olmayı bilir. Bazı zamanlar, özellikle vaktinin çalındığını düşündüğü zamanlarda fevri davranışlarda bulunabilir.

Kendine has bir tarzı vardır. Giyiminde sade olmayı seçer fakat sanatçılığının küçük izleri görülebilir.

İşi gereği yurtiçi-yurtdışı bağlantıları vardır. Genel anlamda neşeli ve uzlaşmacı tavrı sayesinde herkesle kolayca iletişim kurabilir.

Yoğun hayatı onu bir asistan ve okul için yeni bir hoca arayışına itmiştir. Çocuklarla iyi anlaşabilecek ve belki zaman zaman kendisine ilham kaynağı olabilecek birini bulabilmek için ince eleyip sık dokumaktadır.

3.6.3. Adam (Leonardo)

Bir evsizdir. Saçı sakalı birbirine girmiş, biraz heybetli görünen bir adamdır. Az çok Rönesans sanatçısı Leonardo da Vinci'nin yaşlılık haline benzemektedir. Yurtdışında büyük meydanlarda gördüğümüz, para karşılığı küçük numaralar, illüzyonlar yaparak para kazanan insanlardan birisidir. Muhtemelen her zaman aç ve parasızdır.

3.6.4. Aşkın

Güzel sanatlar lisesinde öğrenci. İri yarı, Genç irisi bir çocuk. İsmail'in yanında daha kuvvetli duruyor. Zengin bir aileden geliyor. Çok zeki. Dahi ya da fırlama diyebileceğimiz hal ve tavırlarda.

3.7. Mekanlar

3.7.1. Piazza della Signoria

Piazza della Signoria -Türkçe adıyla Sinyorlar Meydanı- yüzyıllar boyunca hem sosyal hem de politik açıdan Floransa'nın en önemli meydanı olmuştur. Günümüzde de politik açıdan eskisi kadar olmasa da tarihi, kültürel ve turistik açıdan en önemli meydan sayılabilir. Meydan ilk olarak 13. yy.'da, Ghibellinolardan kalma harabelerin üzerinde kurulmuştur. Sinyorlar adını ise 14. yy.'da Floransa Cumhuriyeti'ni yöneten sinyorların bu meydandaki sarayından alır. Bugün hala ayakta duran yapıda, Floransa yerel idari birimleri bulunmaktadır. Ayrıca meydanın hemen hemen her köşesi heykellerle dolu olduğundan bir açık hava müzesi görevi görmektedir.

Sinyorlar Meydanı'nda 1300'lü yıllardaki dini törenlerden günümüze kadar, önemli bildirilerinin okunması, Medici yönetimine karşı gelenlerin halka açık bir şekilde idam edilmeleri, ölü bedenlerin sarayın pencerelerinden aşağı sallandırılmaları, hatta kalabalık içinde yaşanan suikastlere varan bir sürü önemli olay yaşanmıştır.

Sarayın basamaklarının bir yanında Baccio Bandinelli'nin "Herkül ve Cacus" heykeli, diğer yanında ise Michelangelo'nun Davut Heykeli'nin bir kopyası durmaktadır. Bu iki heykelin birden bu sarayın önünde durması sembolik olarak Floransa'ya kast edecek düşmanlara gizli bir tehdit niteliğindedir. Sarayın köşesinde ise Ammannati'nin Neptün Çeşmesi yer alır. Sarayın basamaklarının karşı köşesinde ise "Loggia" yer alır. Loggia 1376-1382 yılları arasında halk kutlamaları için yapılmış, üstü kapalı, iki yanı sütunlu bir açıklık olan, içinde birçok heykel barındıran bir bölümdür. Bu bölümün arka duvarına yakın sırasında Roma heykelleri yer alır. Ayrıca Pio Fedi tarafından 19. yy.'da yapılmış olan "Polisenna'ya Tecavüz" adlı heykel, Giambologna'nın "Herkül ve Kentaur" heykeli bulunur. Fakat Loggia'nın en önemli eserleri ise Giambologna tarafından yapılan "Sabineli Kadınlara Tecavüz" ve Benvenuto Cellini'nin "Medusa'nın Başını Taşıyan Perseus" heykelleridir.

Akşamüstlerinde, güneş batarken Palazzo Vecchio'nun taşlarının bal rengine bürünüşü ve bu meydanın günümüzde de müzelere ve önemli saraylara yakınlığı sebebiyle bir toplanma noktası olarak kullanılması proje için ayrıca önem taşımaktadır.

3.7.2. Duomo Katedrali

Duomo Katedrali'nin günümüzdeki yapısı 1245-1302 yılları arasında yaşamış olan Arnolfo di Cambio tarafından tasarlanmış ve Santa Maria del Fiore'ye adanmıştır. İtalyan Gotik Mimarisi'nin tipik bir örneğidir. Bir yarışma sonucu, hayatını bu kubbenin bulmacalarını çözmeye adayacak olan, o sıralar kuyumculuk ve saat üretimi ile uğraşan bir adamın tasarımı seçilir. (King, 2010, s.19) Kubbenin tasarımı ünlü mimar Brunelleschi tarafından yapılmıştır. Cupola adı verilen bu yapı Floransa'ya özgü en önemli yapılardan biridir.

Yapının geneli Geç Gotik üslupta tasarlanmıştır, fakat dış cephesindeki mermer kaplamaları Romanesk etkinin bir göstergesidir. Bütün bunların karşısı olarak katedralin içi Rönesans harikası gibi yalın bir üsluba sahiptir. Kuşbakışı bakıldığında yapı Latin haçı şeklindedir. Haçın kollarının birbirini kestiği noktada da kubbe yer alır. Kubbebin üç yanındaki kısa kolları yan yana dizilmiş beş şapel tamamlar.

1331-1335 yılları arasında Giotto ana yapıdan bağımsız olarak campanile adı verilen çan kulesini inşa etmiştir. Brunelleschi'nin kubbesini yaparak nihai görüntüsüne ulaştırdığı bu şaheser Floransa'nın en simgesel yapısı sayılabilir.

3.7.3. Piazza della Repubblica

Roma İmparatorluğu zamanından beri Floransa'nın merkez noktası sayılan Repubblica Meydanı bir dönem İtalya'nın başkentliğini de yapmış olan Floransa şehrinin en önemli meydanıdır. Günümüzdeki şeklini alana dek birkaç restorasyondan geçmiştir.

Meydanın ortasında duran Bereket Sütunu kentin Kuzey-Güney doğrultusunda konumlanan iki ana caddesinin kesişim noktasını belirtir. Aynı zamanda Romalıların toplanma alanı olan “forum”un simgesidir. Ortaçağ yıllarında bu sütunun olduğu bölge Yahudi gettosunu da simgelemekteydi. O dönemde çokça kilise olmasına rağmen, 18. Yüzyıl’da meydanı genişletmek için kiliselerin çoğu kaldırılmıştır.

3.7.4. Ponte Vecchio

Ponte Vecchio ‘Eski Köprü’ anlamına gelir. Çünkü 1218 yılına kadar Floransa’nın Arno Nehri üzerindeki tek köprüsüydü. 1345 yılında yaşanan sel felaketinden sonra yıkılan köprü tekrar inşa edilmiştir. 1966 yılında yaşanan diğer bir sel felaketine karşı ayakta kalmayı başarabilmiştir. İkinci Dünya Savaşı’nda Almanların zarar vermediği tek köprü Ponte Vecchio’dur.

Medici Ailesi, 1565 yılında oturdukları Palazzo Vecchio adlı saraydan nehrin diğer tarafında yeni yaptırdıkları Palazzo Pitti’ye taşınırken yöneticiliğini yaptıkları Floransa halkıyla birebir ilişkiye geçmek istemediklerinden, Vasari’den bir saraydan diğerine uzanan bir köprü yapmasını istemiştir. Bunun sonucunda da günümüzde kuyumcuların sıralandığı yapılar Ponte Vecchio üzerindeki yerini almıştır.

3.7.5. Santa Croce Katedrali

Bugünkü görüntüsüne 1294 yılında Arnolfo di Cambio adlı mimar tarafından kavuşan Santa Croce Katedrali birçok ünlü ismin mezarının bulunduğu bir yapıdır. Michelangelo, Rossini, Machiavelli ve Galileo Galilei burada gömülüdür. Ayrıca Floransa’dan sürgün edilmiş, bu yüzden de mezarı Ravenna’da olmasına rağmen Dante adında da bir anıt mezar bulunmaktadır.

Santa Croce Katedrali çok önemli sanat eserleri barındırmaktadır. Gaddi ve Giotto'nun freskoları, Donatello'nun eserleri Santa Croce'nin duvarlarını süsler. 1966'da yaşanan selden Santa Croce de etkilenmiştir. Hatta duvarındaki bir tabelada suyun nereye kadar yükseldiği gösterilmektedir.

3.7.6. Palazzo Pitti

Palazzo Pitti adlı sarayı Brunelleschi, 15. Yüzyılda Luca Pitti için tasarlayıp inşaa etmeye başladı. Fakat 1472'deki ölümüyle yarım kalmıştır. Daha sonra bu yapıyı Medici ailesi satın almış ve ailenin resmi ikamet merkezi olmuştur. Bu sebeple 1560 yılında Ammannati tarafından genişletilmiş ve yapı tekrar geçirilmiştir. Günümüzde, içinde bir sürü müze ve birbirinden ayrı evler bulundurmaktadır.

3.8. Çekim Ekibi

Yönetmen:	Nilüfar MOAYERİ
Görüntü Yönetmeni & Işık:	İsmail GEDİKLİ
Müzik ve Ses Tasarım:	Erdem KORİZ

3.9. Ekipman

Kamera: Canon 5D Mark III

Lens: Canon 50mm – 85mm

Sigma 20mm

Kamera Omuz Aparatı

3.10. Film Bütçesi

	DETAYLAR	TOPLAM
YÖNETMEN/SENARYO – Nilüfar MOAYERİ		
OYUNCULAR		
Leonardo (Sokak Animatörü)	50 Euro x 5 gün	250 Euro
Ana Karakter (İsmail)	9 gün	-
Öğretmen	9 gün	-
MEKAN		
Pera Sanat Okulu	İstanbul (2 Gün)	-
İtalya/Floransa	7 Gün	-
ULAŞIM		
Türkiye-İtalya Uçak Gidiş-Dönüş	Oyuncu (3 Kişi)	840 Euro
Türkiye-İtalya Uçak Gidiş-Dönüş	Teknik Ekip (3 Kişi)	840 Euro
YEMEK (Catering)		
İstanbul	2 Tam Gün (5 Kişi) 1 Kişi 40 TL	400 TL
Floransa	7 Tam Gün (6 Kişi) 1 Kişi 40 Euro	1.680 Euro
KONAKLAMA		
Floransa	6 Gece 5 Kişilik Apart Daire	1.000 Euro
KAMERA, SES VE IŞIK		
Kamera	Canon 5D Mark III 9 Gün Kira	-
Lensler	Canon 50mm-85mm Sigma 20mm	-
Ses Kayıt Cihazı	Sennheiser (Yaka-Boom)	-
TEKNİK EKİP		
Ses Operatörü	1 Kişi 5 Gün	375 TL

Boom Operatörü	1 Kişi 5 Gün	375 TL
KOSTÜM VE MAKYAJ	1 Kişi 9 Gün	675 TL
TOPLAM BÜTÇE		4.730 EURO 1.825 TL

SONUÇ

Bu çalışmada Floransa'nın kuruluşundan Rönesans'a kadar geçirdiği tarihsel süreç incelenmiş, kentin Rönesans sonrasında günümüze kadar korunmuş yapılarının ve atmosferinin bir kısa film hikayesi içinde sinemanın görsel gücü ile buluştuğunda ne sonuçlar doğurabileceği araştırılmış, sanata hayranlık ve sevgi duyan bir insanın sanatın kalbi olan bu kentte hayal gücünün de etkisi ile yaşadıkları ve geçirdiği dönüşüm anlatılmıştır.

Birinci bölümde Floransa kentinin Rönesans'a kadar; genelde çoğu kentin tarihinde var olan savaşlar, ekonomik ilişkiler, ticaret ve doğal olarak zenginleşme çabası içinde ne tür değişimlerle bugünkü yapısına kavuştuğu incelenmiştir. Ken Robinson insan hayatından şöyle bahseder: “Çizgisellik fikri tutsak olduğumuz düşüncelerden biridir. Bir yerden başlarsınız, bir yolu takip edersiniz ve eğer her şeyi doğru yaparsanız, hayatınızın sonunda hayatınızı iyi bir yola oturtmuş olursunuz. Fakat hayat çizgisel değildir, hayat organiktir. Hayatımızı simbiyotik olarak yeteneklerimizi ortaya çıkaracak olay ve durumlara bağlı olarak oluştururuz.” (Robinson, 2010) Bu sözler bir insanın gelişimi için kuşkusuz doğru kabul edilebildiği gibi, aynı sözleri bir kentin oluşumu için de kullanmak mümkündür. Floransa kenti, organik bir biçimde kurulup, büyüyüp, gelişim göstererek, yaşadığı tarihsel önemin farkındalığıyla Rönesans'ın kalbi konumuna geldi. Bu gelişimi gerçekleştiren elbette insanlardı. Fakat insanlar kenti, kent de insanları dönüşümlü şekilde etkileyerek nihai şeklini almayı başarmıştır. Bütün dünyayı tehdidi altında kasıp kavuran Hitler dalgasının, Ponte Vecchio'yu bombalamama kararı alması bile bir kentin insanları nasıl etkilediğinin tek başına kanıtı sayılabilir. Bu durumda diyebiliriz ki; kentler de insanlar gibi organiktir. İşte bu yüzden Floransa, Rönesans'ı dünyaya yaydıktan sonra kendisini güçlü bir koruma kalkanı altına almış Rönesans'tan günümüze kadar değişmeden, dönüşmeden kendisini korumayı başarmıştır. İnsanlar onun ritmine ayak uydurmuş, onun rengine bürünmüş, onun sesini dinlemiştir.

İkinci bölümde Floransa kentinin Rönesans sonrasında neden değişmeden günümüze kaldığının sebepleri araştırıldı. Bu yüzden Rönesans'ı Rönesans yapan unsurlardan ve özel isimlerden bahsedildi. Durduğunuz noktadan uzaklaşan cisimlerin küçüldüğü, size yakın olanların da daha fazla yer kaplayacağı, durduğunuz yeri değiştirirseniz bütün algının bir anda kökten değişeceği hayatın vazgeçilmez bir gerçeğidir. Rönesans'tan önce de bu gerçek kocaman bir kaya gibi insanlığın önünde duruyordu. Fakat bunun tanımını Leonardo da Vinci yaptığı için bir “dahi” kabul edilebilir. Prometheus'un tanrılardan ateşi çalarak insanlığa bahşetmesi gibi, sanatsal bir teknikle, tarihi aydınlatan bir figür haline dönüşen Leonardo, sanat ile bilimin kol kola girdiği takdirde silah ve zorbalığa nasıl da karşı gelerek yıkılmaz bir kök saldığının göstergesidir.

Sinema konusunu hayattan alır, mekanları, renkleri, fikirleri, motifleri kullanır. Floransa, birinci bölümde bahsettiğimiz tarihsel dokuyu hala üzerinde taşımaktadır. Şimdi turistik olarak kullanılan at arabalarının taşlar üzerinde çıkardığı sesler Leonardo da Vinci'nin yürüdüğü taşlardan çıkan seslerin aynısıdır. Bir anlığına Piazza della Signoria'yı turistlerden arındırsanız, Michelangelo'nun soluduğu havayı yeniden solumaya başlarsınız. Bu yüzden filmin baş kahramanı İsmail o tarihselliğin, o sanatın sadece bir nefes uzağındadır. Halbuki, dışardan görünüşü, bize çok uzağındaymış hissi yaratır ilk bakışta. Aristoteles, Poetika adlı eserinde sahne üstünde bir olayın izlenebilmesi için mutlaka olaya en uzak kişinin seçilmesi gerektiğinden bahseder. Örneğin, yasaya karşı gelinmesi gerekiyorsa, bunu yönetici sınıftan biri yapmalıdır. Filmde hayal gücünün kurbanı olarak Floransa sokaklarında Leonardo da Vinci'yi kovalayan kişi Anadolu'da doğmuş, saf bir delikanlıdır. Bugünden yüzyıllar önce Davut heykelini gören Ammannati'nin, Duomo'yu gören halkın başının döndüğü gibi, Floransa'ya adım atar atmaz başı dönüyor İsmail'in. Bir sokak animatörünün peşine takılıyor Leonardo da Vinci diye.

Bütün bu hayal ve gerçeklik arasında gidip gelen İsmail bir Rönesans tablosunun içinde gibi göstermek istenilmiştir. Eğer tablonun içindeyseniz belki de boyanmış iki figürün arasındaki uzaklık santimetre cinsinden tarif edilebilir. Tablonun uzağından bakarsanız derinlik hissine kapılırsınız; uzaktır cisimler birbirine. İşte bu yüzden hayatta durduğumuz yer çok önemlidir. Mekan olarak tablonun içine en çok benzeyen yerler seçilmiştir. Sıradan bir insan Floransa sokaklarında yürürken Medici ailesinden, Dante'nin evinden, taştan Arno Nehri'nin sularından bir düşünce mesafesi uzaklıktadır. İsmail'in ise perspektif algısı çok çabuk kırılır. Küçük bir düşünsel sıçrayışla tarihin içinde, sanatın peşinde koşarken bulur kendisini. Günün sonunda İsmail boşuna gibi görünen bir kovalamacanın kendisini soktuğu bu trajikomik hikayede, kendisini Rönesansın içinde ve onun ustası Leonardo Da Vinci ile birlikte sandığı bir sanrı yaşamıştır. İsmail bu deneyimden sonra Michelangelo'nun suya batırılmış bir küvetin içinden çıkardığı heykeli gibi yeniden doğacaktır. Dante de, Michelangelo da, Leonardo da Vinci de bir zamanlar aynı sokaklarda, elinde avucunda ne varsa hepsini unutarak bir hayalin peşinden koşmuş ve sonunda onları gerçekleştirmişlerdi.

KAYNAKÇA

FLORANSA VE SANAT BÖLÜMÜ KAYNAKÇA

Alghieri, Dante, İlahi Komedy, Çev. Rekin Teksoy, Oğlak Klasikleri, 2010, s.236, 660

Bartlett, Kenneth, The Civilization of the Italian Renaissance: A Sourcebook, Second Edition 2, University of Toronto Press, 2011, s.39

Cohn, Samuel Kline, the Laboring Classes in Renaissance Florence, Elsevier, 2013, s.8

Dobson, Chris, The Lost Towers of Florence – A Vanished Medieval Skyline, Second Edition, 2014, s.11

Hibbert, Cristopher, Florence: The Biography of a City, Penguin UK, 2004, s.25

History.com, Staff, Cherlemange, A+E Networks, 2009, <http://www.history.com/topics/charlemagne>

Jones, Ted, Florence and Tuscany, I.B. Tauris, 2012, s. 111

Lonely Planet, (b.t) <http://www.lonelyplanet.com/italy/florence/history>

Machiavelli, Niccolo, History of Florence and of the Affairs of Italy, Library of Alexandria, 1898, s.13, 100

McCarthy, Mary, The Stones of Florence and Venice Observed, Penguin UK, 2006, s.36

Mitchell, Stephen, a History of the Later Roman Empire, AD 284-641: Edition 2, John Wiley&Sons, 2014, s.368

Stoddart, Simon K. F., Historical Dictionary of the Etruscans,
Scarecrow Press, 2009, s.120

The Florence Art Guide, (b.t.),
<http://www.mega.it/eng/egui/monu/xbasilic.htm>

RÖNESANS VE FLORANSA BÖLÜMÜ KAYNAKÇA

Alberti, Leon Battista, Penguin UK, 2005, s.2

Burke, Peter, The Italian Renaissance: Culture and Society in Italy, Edition 3, John Wiley & Sons, 2013, s.11

Da Vinci, Leonardo, Leonardo on the Human Body, Courier Corporation, 2013, s.27

Hibbert, Christopher, The House of Medici: Its Rise and Fall, Harper Collins, 2012, s.388

Joost-Gaugier, Christiane L., Italian Renaissance Art: Understanding its Meaning, John Wiley & Sons, 2012, s.43

King, Ross, Brunelleschi's Dome: The Story of the Great Cathedral in Florence, Random House, 2010, s.19

Plumb, J.H., The Renaissance, New Word City, 2015, s.1

Vasari, Giorgio, Sanatçıların Hayat Hikayeleri, Çev: Elif Gökteke, Sel Yayınları, 2013, s.290

Von Aster Ernst, İlkçağ ve Ortaçağ Felsefe Tarihi, (Çev: Vural Okur) İm Yayın Tasarım, 2005, s.149

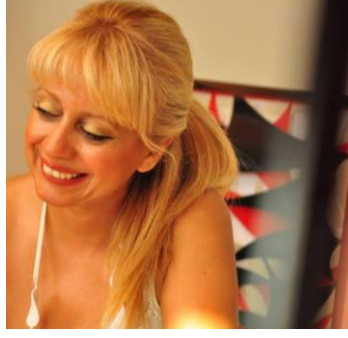
Nichols, Tom, Renaissance Art: A Beginner's Guide, Oneworld Publications, 2012, s.35

Zirpolo, Lilian H., The A to Z of Renaissance Art: Edition 93, Scarecrow Press, 2009, s.162

SONUÇ - KAYNAKÇA

Robinson, Ken, TED Conferences, 2010,
https://www.ted.com/talks/sir_ken_robinson_bring_on_the_revolution

ÖZGEÇMİŞ

Resim 17: Nilüfer Moayeri

Doğum yeri Tahran olan, Nilüfer Moayeri, "Sanat" ile ilk tanışması ilköğretim yıllarında Fransa'da özel sanat tarihi ve resim eğitimi aldığı yıllarda başlamıştır. Mimar Sinan Üniversitesi (MSÜ) Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü, Kumaş Desenleri Anasanat Dalı'nda lisans eğitimini tamamlamıştır. Master Programını İtalya Floransa'da Resim Bölümü'nde katılmıştır. Yüksek lisansını Beykent Üniversitesi Moda Tasarım alanında yapan sanatçı, Sanatta Yeterliliğini (Doktora) Beykent Üniversitesi Sinema Tv alanında halen devam etmektedir.

1997 yılından bu yana, Pera Güzel Sanatlar Lisesi Resim Bölümü Başkanlığı ve Pera Art Gallery Sanat Yöneticiliği görevlerini yürüten Moayeri, ayrıca yurtiçi ve yurtdışında tanınmış ve tanınmamış bir çok sanatçıya sergi düzenlenmesi ve sanat ürünleri konusunda danışmanlık yaparak bu sanatçıların Türk sanatseverleriyle buluşmasını sağlamıştır.

Resim çalışmalarına İstanbul'daki atölyesinden devam eden Moayeri, Türkiye'de ve yurtdışında bir çok sergi ve sanat fuarlarında eserleri ile yer almıştır. 2009 yılında açılan Kanada - Vancouver'daki Pera Art Gallery'nin de sanat danışmanlığını üstlenmiş ve her iki ülkede sergi organizasyonu, sanatçı danışmanlığı ve iyi bir modern sanat izleyicisi olarak sanat dünyasına yeni bir ufuk kazandırmıştır.

Tiyatro Pera'nın çok sayıda oyununda kostüm tasarımı da yapan Moayeri, 2009 yılında Tiyatro Dergisi ve Afife Jale Sanat Ödülleri'nde en iyi kostüm ödülüne aday olmuştur. Halen Türkiye ve Kanada'daki atölyelerinde resim çalışmalarına devam etmektedir. Yurt içinde ve yurt dışında birçok karma ve kişisel sergide ve bianelde eserleri yer almaktadır.

Kişisel Sergilerden Seçmeler; 2015 Doğu Batı Koridorunda Kadın / Pera Sanat Galerisi / İstanbul, 2012 Contemporary Art / İstanbul 2012 Art Bosphorse / İstanbul, 2012 Art Monaco / Fransa, 2012 Galeri Binyıl / İstanbul, 2011 NEWYORK Art Expo / ABD, 2011 Espas Gallery İstanbul, 2011 İstanbul Contemporary Sanat, Fuarı, 2010 Gardone Art Gallery Brescia – İtalya, 2010 İstanbul Contemporary Sanat Fuarı, 2010 Vancouver Pera Art Gallery / Kanada, 2010 NEWYORK Art Expo / ABD, 2010 Art Toronto / Toronto / Canada, 2010 Pera Sanat Galerisi – İstanbul, 2009 Floransa Bienali – İtalya, 2009 İstanbul Contemporary Sanat Fuarı, 2009 ART EXPO - NEWYORK – ABD, 2008 ART EXPO - NEWYORK – ABD, 2007 Floransa Bienali Floransa-İtalya, 2007 Pera Sanat Galerisi – İstanbul, 2006 Contemporary Art Fair, İstanbul, 2006 Eylül Sanat Galerisi, İstanbul, 2005 ANKFORM Sanat Fuarı, Ankara, 2005 Beijing Uluslar arası Sanat Fuarı, Çin, 2005 Studio d'Arte Croma, Roma, İtalya, 2004 Pera Sanat Galerisi, Tüyap Art, İstanbul, 2004 Pera Sanat Galerisi, İstanbul, 2004 Ariel Sanat Galerisi, İstanbul, 2004 Nefertiti Sanat Galerisi, Ankara, 2002 Pera Sanat Galerisi, İstanbul, 1995 Londra, İran Evi Sergi Salonu, İngiltere.

Karma Sergilerden Seçmeler; 2010 Pera Sanat Galerisi / İstanbul Sergisi, 2009 New York Türk Konsolsoluğu İstanbul sergisi, 2009 Artpoint Sanat Galerisi, İstanbul, 2008 Contemporary Art Fair, İstanbul, 2007 Contemporary Art Fair, İstanbul, 2007 Öğretmenler Sergisi Pera Sanat Galerisi – İstanbul, 2007 Art İstanbul – İstanbul, 2007 Alfican Gallery Brüksel – Belçika, 2007 Pera Sanat Galerisi LIEGE / Brüksel – Belçika, 2007 Pera Sanat Galerisi LINEART FUAR Brüksel – Belçika, 2007 World Woman Day Exhibition, İstanbul, 2007 Contemporary Art Fair, İstanbul Lütfi Kırdar Sergi Salonu, 2006 Atatürk Kültür Merkezi, İstanbul, 2006 Atatürk Kültür Merkezi, İstanbul, 2006 Taksim Sanat Galerisi, G.S.B. 97. Yıl, İstanbul, 2006 ANKFORM Sanat Fuarı, Ankara, 2006 "8 Mart kadınlar Günü", Pera S.G., İstanbul, 2006 YMMO Sanat Galerisi, İstanbul, 2006 Ege Sanat Fuarı, İzmir, 2006 Lütfi Kırdar Sanat Fuarı, İstanbul, 2005 Pera Sanat Galerisi, İstanbul, 2004 Taksim Sanat Galerisi, İstanbul, 2004 Çekirdek Sanat Galerisi, İstanbul, 2004 "8 Mart 18 Kadın ", Pera Sanat Galerisi, İstanbul, 2003 Pera Sanat

Galerisi, Tüyap Art İstanbul, 2003 8 Mart Kadın Ressamlar Sergisi, Pera Sanat Galerisi, İstanbul, 2003 Pera Sanat Galerisi, Art İstanbul, Lütü Kırdar Sergi Sarayı, 2002 Pera Sanat Galerisi, Art İstanbul, Lütü Kırdar Sergi Sarayı.

KOSTÜM FOTOĞRAFLARI

Resim 18: Kostüm Fotoğrafları

MEKAN FOTOĞRAFLARI

Resim 19: Pera Sanat Galerisi

Resim 20: Piazza della Signoria

Resim 21: Floransa Katedrali

Resim 22: Piazza della Repubblica

Resim 23: Ponte Vecchio

Resim 24: Santa Croce

Resim 25: Palazzo Pitti

İSTANBUL PROVA ÇEKİM KAMERA ARKASI FOTOĞRAFLARI

Resim 26: Prova Çekimi Kamera Arkası Fotoğrafları

KAMERA ARKASI FOTOĞRAFLARI

Resim 27: Pera Galeri Önü

Resim 28: Pera Galeri Antre

Resim 29: Pera Galeri Genel Plan

Resim 30: Pera Galeri Genel Plan - 2

Resim 31: Pera Galeri İsmail Yakınlar

Resim 32: Pera Galeri İsmail Yakınlar – 2

Resim 33: Pera Galerisi Selin Yakınlar

Resim 34: Pera Galerisi Selin Yakınlar – 2

Resim 35: Floransa Leonardo ve İsmail arpışma

Resim 36: Floransa Leonardo da Vinci ve Nilüfar Maoyeri

Resim 37: Leonardo ve İsmail Karşılaşma Sahnesi Sokak

Resim 38: Floransa Leonardo ve İsmail Karşılaşma

Resim 39: Floransa - Pizza Yiyen Leonardo ile arpışma

Resim 40: Floransa - Leonardo da Vinci Detayları

Resim 41: Floransa - Final Sahnesi Hazırlıkları

Resim 42: Floransa - Neptün Çeşmesi

Resim 43: Floransa Piazza della Signoria – Davut Heykeli

Resim 44: Floransa Piazza della Signoria – Para Toplayan Leonardo

Resim 45: Floransa – Piazza della Signoria'da Rehber

Resim 46: Floransa Piazza della Signoria – Rehberin Öğrencileri Gezdirmesi

Resim 47: Floransa – İlk Karşılaşma

Resim 48: Floransa Palazzo Pitti – Nilüfer Moayeri ve Leonardo

Resim 49: Floransa Palazzo Pitti – İsmail, Rehber ve Leonardo

Resim 50: Floransa Palazzo Pitti – İsmail Yakın Plan

Resim 51: Floransa Palazzo Pitti – İsmail Leonardo'nun Önünde Diz Çöküyor

Resim 52: Floransa Palazzo Pitti – Final Karşılaşma

Resim 53: Floransa Piazza della Signoria - Leonardo da Vinci Detay

Resim 54: Floransa Neptün Çeşmesi – Çeşme'nin Yapılışını Anlatan İsmail

Resim 55: Floransa Santa Croce Merdivenleri – Tarihi Bilgi Veren Rehber

Resim 56: Floransa Santa Croce Merdivenleri – Tarihi Bilgi Veren Rehber 2

Resim 57: Floransa Katedrali – İsmail’in Sanat Eserlerine Bakarken Yaşadığı Dalgınlık

Resim 58: Floransa Tren Garı – Floransa’ya Geliş

Resim 59: Floransa Neptün Çeşmesi – İsmail Kaybolması

ÖZGEÇMİŞ

22 Mart 1970 tarihi Tahran doğumluyum. İlköğretimimi Tahran da, Liseyi İstanbul'da tamamladıktan sonra. Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Geleneksel Türk Sanatları Bölümü Kumaş Desenleri Ana sanat dalına kaydoldum, Lisans eğitimimi burada tamamladım. (1998) Beykent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü / Tekstil Tasarım (YL) Tekstil ve Moda Tasarım (YL) Bölümünden Mezun oldum(2013) Aynı yıl Beykent Üniversitesi/ Sosyal Bilimler Enstitüsü / Sinema TV Sanatta Yeterlilik (SY)Doktora programına başladım.

Özel ilgi alanlarım, Resim, Moda, Sinema, Sanat Tarihi, Kültür Gezileri, Tasarım, Video Art, Dünya Sanatı, olup bu konular üzerine araştırmalar ve incelemeler yapmaktayım. Aynı zamanda 200 yılından itibaren Pera Sanat Galerisinin de Kuratörlüğünü yürütmekteyim. 2000 yılından itibaren de Tiyatro Pera' nın Kostüm tasarımlarını yapmaktayım.

Yabancı Dilim, İngilizce, Farsça olup evli ve bir erkek çocuk annesiyim.

Nilufar Moayeri